ओं.

JNÂNA BODHINI

A TAMIL MAGAZINE AND REVIEW.

DEVOTED MAINLY TO

LITERATURE, SCIENCE, PHILOSOPHY & RELIGION.

EDITORS:

M. S. PURNALINGAM PILLAI, B.A.

V. G. SURYANARAYANA SASTRI, B.A.

Vol. VI. No. 12.—July 1903.

CONTENTS.

PAGE.

The Tamil Pandit's Clamour .... **The Editors** 441
The Thermometer .... **S. Subramania Chari** 442
Chandramuka, IV .... **T. S. Thirumurthi** 445
Kulothunga Cholakovai 456
Mâmâlai-Preface .... **Dr. Shanmukam Pillai** 465
Mâmâlai .... **K. Ranga Chariar** 465
Héramba Mâlai .... **Do.** 470
EDITORIAL NOTES.—The Indian National Congress—Heavy rains in Madras. Plague in Cochin and at Coimbatore—Mahomedan Educational Conference—H. E. Lord Ampthill on the Industrial Exhibition—Reason for the unusually late issue of the July number 473

Madras:

THOMPSON AND CO.,

33, POPHAM'S BROADWAY.

1903.

ஞானபோதினி

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந்தார்—திருக்குறள்.

சம்புடம் VI. | 1903௵ ஜூலை௴ 20௳. | இலக்கம் 12.

THE CLAMOUR AMONG THE TAMIL PANDITS OF MADRAS.

சென்னைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் குழப்பம்.

"தொண்டை நன்னாடு சான்றோருடைத்து" என்ற ஔவையார் முதுமொழியின்படி விளங்காநிற்கும் தொண்டைநாட்டின்கண் சிறப்புற்றோங்கி யொளிரும் சென்னைமாநகரிலே தமிழ்ப்பண்டிதர் பல்லோர்தக்க உத்தியோகங் கிடைத்தலின்றி வாளாவுலவுகின்றனர். அவர்களில் அநேகர் தமது நாவன்மையானுங் கைவன்மையானும் பிறவாற்றானும் தக்க பிரபுக்களைத் தேடிப்பிடித்துக்கொண்டு அவர்களை ஒட்டியுதவிபெற்றுப் பல தமிழ்ச்சிறு நூல்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியும் தாமே சில புதுநூல்கள்புனைந்தும் அவற்றைப்பிரசுரப்படுத்தியும், வியாபாரிகள் சிலரைக்கொண்டு தமிழ்நூல்கள் சிலவற்றிற்கு உரைசெய்து வெளிப்படுத்தியும் முன்னரே அச்சிட்ட நூல்களை மீட்டும் அச்சிடுவித்தும் நல்லாற்றான் உயிர்வாழ்கின்றனர். வேறுசிலர் அதற்கும் வழியின்றி அங்கங்கேயுள்ள கலாசாலைகளிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் முன்னமேயுள்ள பண்டிதர்கள் விடுமுறைபெற்றுச் செல்லுங்காலம்பார்த்து அவர்களுக்குப் பிரதியாக அவ்வக் கலாசாலைகளிலோ பள்ளிக்கூடங்களிலோ சென்று சேர்ந்து வேலைபார்க்கின்றனர். இதற்குதாரணமாகச் சென்னைக் கிறித்தவக்கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதரும், இந் 'ஞானபோதினி'ப் பத்திராதிப

ரிலொருவருமான பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரவர்கள் பி. ஏ. ஆறுமாதகாலம் தம்தேகம் சௌக்கியமின்மைபற்றி விடுமுறைபெற்றுக்கொண்டனர். அவர்க்குப் பிரதியாக வேலைபார்க்க விரும்பித் தமிழ்ப்பண்டிதர் பலர்போந்து மேலதிகாரிகளைக் கேட்டனர். வேலைபார்க்கவேண்டியவரென்னவோ ஒருவர்தாம். ஆதலின் ஒவ்வொருவரும் தாந்தாமே அவ்வொருவராய்விடக் கூடாதாவென்று கருதி அவரவர் தத்தம் கல்விநலத்தைப் புகழ்ந்து கொள்ளுவதனோடு நில்லாமல் பிறர் தம் கல்விநலத்தைப்பற்றி யிழிவுபடுத்திக் கூறி ஒருவரோ டொருவர் வாய்ப்போர் புரிகின்றனர். இனி யிது நிற்க, சென்னை இராஜதானிக்கலாசாலையில் தமிழ்ப்புலமை நடாத்திவந்த ஸ்ரீமத் உபயவேதாந்த பு. மா. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியாரவர்கள் காலஞ்சென்றமைபற்றி அவரது உத்தியோகம் காலியாயிற்று. அவ்வுத்தியோகத்திற்கும் நம் சென்னைநகர்த் தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் தக்கமுயற்சிகள் செய்து வருகின்றனர். தமிழ்ப் பண்டிதர்க ளதிகமாக அவர்கள் பார்க்கத்தக்க வேலைகள் குறைவாயிருக்கின்றன. அந்தோ ! இவ்வாறாயிற்றே தமிழ்வாணர்கள் கதி ! இதனை யுய்த்துணர்ந்து இளம் பிள்ளைகளைப் பயிற்றுவிக்கும் ப்ரைமெரி பாடசாலைகளில் இப்பண்டிதர்களை வேலைக்கமைத்து தக்கதமிழ் நூல்களைப் போதிக்கும்படி செய்து தமிழ்ப்பண்டிதர்களையும் ஆதரித்தல் மிகவும் மேதக்கதன்றோ? சிறுவகுப்பின் தமிழ்நூல்களை தக்கவாறு கற்பிக்கப்படாமையினாலே அப்பிள்ளைகள் மேலேறைப்படிக்குமிடத்து பெரிதும் பிழைபோகின்றனர். அஃதல்லாமலும் தமிழ்க்கல்வியில் வெறுப்புடையருமாகின்றனர். இதுமிகவும் பரிதபிக்கத்தக்கதன்றோ ? இதனை மேலதிகாரிகளறிந்து தமிழ்ப்பண்டிதர்களுக்குத் தக்க வுதவி புரிவாராக.

பத்திராதிபர்.

THE THERMOMETER.

சீதோஷ்ணமானி.

உலகத்திற் 'குளிர்ச்சி'யும் 'சூடு'ம் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்ட சொற்கள். சூட்டின்குறைவே குளிர்ச்சியெனப்படும்; குளிர்ச்சியின் நீக்கமே சூடெனப்படும். ஆகவே, 'சீதோஷ்ண' மென்பது சூட்டின் குறைவு மிகுதியே என்பது பெறப்படும்.

யாதாயினுமொரு பொருளுக்குள்ள சூட்டின்குறைவு மிகுதியை எவ்வாறு அளவிடுவது? உலகத்திலுள்ள பொருள்கள்யாவும் சூடேறுவதால் பெருகுவதும், சூடாறுவதால் குறுகுவதும் ஆகின்றன. உதாரணமாக ஒரு சிறுபாத்திரத்தின் நிறையச் சலத்தையாவது பாதரசத்தையாவதுவிட்டு அதன் வாய்புறத்தை நெட்டியால்மூடி அந்நெட்டியின் நடுவில் மயிர்க்கனக் குழாய் * ஒன்றைத் திருவுங்கள். பிறகு அப்பாத்திரத்தைக் காய்ச்சக்காய்ச்சக் குழாயின் மூலமாகநீர் அல்லது பாதரசம் பெருகி ஏறுவதைக் காண்பீர்கள். இதனால் சூட்டின் காரணமாகப் பொருள்கள் பெருகுமியல்பை யுடையன என்பது வெளிப்படும். பொருள்களுள் திடபதார்த்தங்களைப் பார்க்கிலும் திரவ பதார்த்தங்கள் அதிகமாகப் பெருகும். திரவபதார்த்தங்களைப் பார்க்கிலும் வாயு பதார்த்தங்கள் இன்னும் அதிகமாகப்பெருகும். திரவபதார்த்தங்களுள் பாதரசத்தின் பெருக்கத்தாலும் குறுக்கத்தாலுமே சாதாரணமாய்ப் பொருள்களின் சூட்டின் அளவு அறியப்படுகிறது. அவ்வாறுசூட்டின் அளவை அறிவிக்கும் கருவிக்குச் 'சீதோஷ்ணமானி' என்றுபெயர்.

இனி, சீதோஷ்ணமானி செய்யப்படும் முறை வருமாறு:—

முதலாவது, ஒருபுறம் கோளவடிவாகக் குமிழ்த்த † மயிர்க்கனக்குழாய் ஒன்றைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மயிர்க்கனக்குழாய்க்குள் எந்தத் திரவபதார்த்தத்தையும் வார்ப்பது கஷ்டம். ஆயினும்குமிழ்த்த இடத்தில் ஒரு விளக்கினால் நன்றாய்க் காய்ச்ச, குழாய்க்குள்ளிருக்கும் வாயு வேகமாகப்பெருகி வெளிச்செல்லும். உடனே குழாயின் வாய்ப்புறத்தை ஒரு பாத்திரத்திலிருக்கும் பாதரசத்திற் கவிழ்த்து விளக்கை அப்புறப்படுத்துவோமானால், சூட்டின் நீக்கத்தால் அஃதாவது குளிர்ச்சியால் வாயு மிகக்குறைந்துபோம். மிகுந்துள்ள சூனியபாகத்திற்கு வெளியிலிருந்து வாயுவரக் கூடாமையால் பாதரசமேற்சென்று அச்சூனியபாகத்தை நிரப்பிக்கொள்ளும். இவ்வாறேசிலதடவை குழாயின் வாய்ப்புறம் பாதரசத்திலிருக்க அதன் குமிழ்த்த இடத்தைக்காய்ச்சிவந்தால் குமிழ்த்தபாகத்திலும் பாதரசம் நிறைந்துவிடும். பிறகு இப்பாதரசத்தை நன்றாய்க் காய்ச்ச அதிற் சிறிது ஆவியாகி முன்னுள்ள வாயு முழுவதையும் வெளியிற்றள்ளிவிடும். குழாயுள் ரசமும் ரச ஆவியுமே இருக்குந்தருணத்தில் குழாயின் வாய்ப்புறத்தை நன்றாய்க்காய்ச்சி மூடிவிடுங்கள்.

இரண்டாவது:—குமிழ்த்தபாகத்தைதை உருகும் பனிக்கட்டியில் வையுங்கள். உடனே குளிர்ச்சியாற் பாதரசம் குறுகிக் குமிழ்த்தபாகத்திற்குச் சிறிது மேலாக வந்து நிற்கும். அவ்விடத்தை அரத்தாற் சிறிது அராவுங்கள். அதனையே 'பனியுருகிடம்' ‡ என்பர். பிறகு குமிழ்த்தபாகத்தைக் கொதிக்கும் நீரின் ஆவியில் வையுங்கள். உடனே சூட்டின் காரணத்தால்

* Capillary tube. † Bulbed. ‡ Freezing point.

ரசம் மேற்பெருகி ஓரிடத்தில்வந்து தங்கும். அவ்விடத்தையும் அரத்தாற் சிறிது அராவிவிடுங்கள். அதனையே நீ'ர் கோதியிடம்' * என்பர்.

மூன்றவது:—குழாய்முழுவதையும் மெழுக்கால்மூடிப், 'பனியுருகிட'த்திற்கும் 'நீர்க்கொதியிட'த்திற்கும் நடுவிலுள்ள பாகத்தை நூறு சரிபங்குகளாக ஊசியின் நுனிகொண்டு பிரித்துவிடுங்கள். 'பனியுருகிட' முதல் நீர்கொதியிடம் வரையில் சூனியம் முதலாக நூறு இறுதியாக அம்மெழுகின் மேலாகவே எண்ணினையும் அமைத்துவிடுங்கள். பிறகு குழாய்முழுவதையும் 'ஐட்ரோக்ளோரிகாசிட்' என்னும் ஒருவித திராவகத்தின் ஆவியில் அமிழ்த்த எண்பிரிவு இவற்றின் குறிகள் குழாயில் நன்ருய் அமைந்துவிடும். பிறகு மெழுகைக் கரைத்துக் கழுவி நீக்கிவிடலாம்.

டனியுருகிடத்திற்கும் நீர்கொதியிடத்திற்கும் நடுவிலுள்ள பாகம் 100 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டபடியால், இவ்வாறமைத்த சீதோஷ்ணமானியை 'சதாம்ச சீதோஷணமாணி' † என்பர்.

நம் இந்தியாதேசத்திற் சாதாரணமாய் உபயோகப்படுத்திவரும் சீதோஷ்ணமானிகளிற், 'பனியுருகிட'த்திற்கும் 'நீர்கொதியிட'த்திற்கும் நடுவிலுள்ள பாகம் நூற்றெண்பது பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் 'பனியுருகிட' முதல் 'நீர்சொதியிடம்' வரையில் 32 முதலாக 212 இறுதியாக எண் அமைக்சப்பட்டிருக்கும். இவ்வகைச் சீதோஷ்ணமானியின் குமிழ்த்தபாகத்தை உப்பும் பனிக்கட்டியும் கலந்த கலப்பில்வைக்க, ரசம் மிகுதியும் குறுகிச் சூனிய எண்ணைக்காட்டும் இதனைப் 'பாரெனெயிட்' துரை கண்டுபிடித்தாராகையால் இவ்வகைக் கருவிக்குப் 'பாரெனெயிட் சீதோஷணமாமாணி' என்று பெயர்.

பிரெஞ்சுதேசங்களில் உபயோகிக்கப்படும் சீதோஷ்ணமாணிகளில் பனியுருகிட முதல் 'நீர்கோதியிடம்' வரையிலுள்ள பாசம் 80 பிரிவாசப் பிரிக்சப்பட்டுச் சூனியமுதல் எண்பதிருக எண் அமைச்கப்பட்டிருக்கும். இதனை 'ரோமர்' துரை ஏற்படுத்தியபடியால் இதற்கு 'ரோமர் சீதோஷ்ணமாணி' என்று பெயர்.

இவ்விதமாக இவ்வுலகின்கண் மூன்றுவித சீதோஷ்ணமானிகள் நிலைபெற்று வருகின்றன. எந்தப்பொருளினுடைய சீதோஷ்ணநிலைமையை அறியவேண்டுமென்றலும் சீதோஷ்ணமானியின் குமிழ்த்தபாகத்தை அப்பொருளோடு பொருத்திப் பாதரசம் பெருகிநிற்கும் எண்ணைக் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு சீதோஷ்ணமானியின் எண்ணைக்கொண்டு மற்றொருவித சீதோஷ்ணமானியின் எண்ணுகவும் கீழ்வரும் குறிப்பால் அறிந்துகொள்ளுதல் கூடும். சதாம்ச சீதேஷ்ணமானியைச் ச எனவும் 'பாரெனெயிட் சீதோஷ்ண

* Boiling point. † Centegrade thermometer.

மானி’ யைப் பா எனவும் ‘ரோமர்சிதோஷ்ணமானி’யை ரோ எனவுங்குறித்துக்கொண்டால்,

$$ச = \frac{5}{9} (பா+32)=\frac{5}{4} ரோ;$$

$$பா = \frac{9}{5} ச + 32=\frac{9}{4} ரோ + 32$$

$$ரோ = \frac{4}{9} (பா+32)=\frac{4}{5} ச$$

என்பவற்றால் ஒருவித சிதோஷ்ணமானியின் எண்ணை மற்றொரு சிதோஷ்ணமானியின் எண்ணுக மாற்றியறிந்து கொள்ளலாம்.

சி. சுப்ரமணியாசாரி.

சந்திரமுகன்.

அங்கம். IV.

களம்—3

இடம்—சிறைச்சாலைக்குள்.

காலம்—இரவுமணி மூன்று.

பாத்திரங்கள்—சந்திரமுகன், பலாயனன், கொலையாளிகள்.

பலா:—சந்திரமுகா! இவ்விடம் வருதி. யான் சில செய்திகளை யுன்றன் செவிபுகட்ட வெண்ணுகின்றேன். (சந்திரமுகன் நித்திரை தெளிந்து வருகின்ருன்.)

சந்தி:—வந்தனம் வந்தனம் என் பிரியநேசா!
எந்தமையழைத்த காரிய மியாதோ?

பலா:—வந்தனம் தந்தனம் அரசிளங்குமர!

சந்தி:—உன்னைக்கண்டவுடன் சூரியனைக்கண்ட தாமரைபோல் மனமலர்ந்தேன்; உன்னையான் காணப்பெற்றது மென் பாக்கியமே. அரசிளங்குமரனென்றென்னை நீ கேலி பண்ணுகின்ருயோ? ஆமாம். செய்யத்தானே வேண்டும். எனக்கு அந்தப்பட்டப்பேர் இருந்தாலும் யாதொரு மரியாதையையும் காணேனே? ‘அடுத்தது காட்டும் பளிங்கேபோல் நெஞ்சங்கடுத்தது காட்டும் முக’மாதலால் உன்முகத் தாமரையைப் பார்க்குங்கால் அது எதோ வாடியிருக்கின்றதுபோல் தோன்றுகின்றது. நீ விசனமுற்றிருக்கின்றனையோ? “மரைமலர்போன் முகத்து மதியுருகளங்கமொப்ப வுரைதருவாட்டமொன்றுற்றொளி குறைந்திருக்கின்ருயே.”

ரசம் மேற்பெருகி ஓரிடத்தில்வந்து தங்கும். அவ்விடத்தையும் அரத்தாற் சிறிது அராவிவிடுங்கள். அதனையே நீர் கோதியிடம்' * என்பர்.

மூன்றாவது:—குழாய்முழுவதையும் மெழுக்கால்மூடிப், 'பனியுருகிட' த்திற்கும் 'நீர்க்கொதியிட' த்திற்கும் நடுவிலுள்ள பாகத்தை நூறு சரிபங்குகளாக ஊசியின் நுனிகொண்டு பிரித்துவிடுங்கள். 'பனியுருகிட' முதல் நீர்கொதியிடம் வரையில் சூனியம் முதலாக நூறு இறுதியாக அம்மெழுகின் மேலாகவே எண்ணினையும் அமைத்துவிடுங்கள். பிறகு குழாய்முழுவதையும் 'ஐட்ரோக்ளோரிகாசிட்' என்னும் ஒருவித திராவகத்தின் ஆவியில் அமிழ்த்த எண்பிரிவு இவற்றின் குறிகள் குழாயில் நன்றாய் அமைந்துவிடும். பிறகு மெழுகைக் கரைத்துச் சமூவி நீக்கிவிடலாம்.

பனியுருகிடத்திற்கும் நீர்கொதியிடத்திற்கும் நடுவிலுள்ள பாகம் 100 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டபடியால், இவ்வாறமைத்த சீதோஷ்ணமானிமை 'சதாம்ச சீதோஷணமானி' † என்பர்.

நம் இந்தியாதேசத்திற் சாதாரணமாய் உபயோகப்படுத்திவரும் சீதோஷ்ணமானிகளிற், 'பனியுருகிட' த்திற்கும் 'நீர்கொதியிட' த்திற்கும் நடுவிலுள்ள பாகம் நூற்றெண்பது பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் 'பனியுருகிட' முதல் 'நீர்சொதியிடம்' வரையில் 32 முதலாக 212 இறுதியாக எண் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வகைச் சீதோஷ்ணமானியின் குமிழ்த்தபாகத்தை உப்பும் பனிக்கட்டியும் கலந்த கலப்பில்வைக்க, ரசம் மிகுதியும் குறுகிச் சூனிய எண்ணைக்காட்டும் இதனைப் 'பாரெனெயிட்' துரை கண்டுபிடித்தாராகையால் இவ்வகைக் கருவிக்குப் 'பாரெனெயிட் சீதோஷணமாமானி' என்று பெயர்.

பிரெஞ்சுதேசங்களில் உபயோகிக்கப்படும் சீதோஷ்ணமானிகளில் பனியுருகிட முதல் 'நீர்கொதியிடம்' வரையிலுள்ள பாகம் 80 பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டுச் சூனியமுதல் எண்பதீறாக எண் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதனை 'ரோமர்' துரை ஏற்படுத்தியபடியால் இதற்கு 'ரோமர் சீதோஷ்ணமானி' என்று பெயர்.

இவ்விதமாக இவ்வுலகின்கண் மூன்றுவித சீதோஷ்ணமானிகள் நிலைபெற்று வருகின்றன. எந்தப்பொருளினுடைய சீதோஷ்ணநிலைமையை அறியவேண்டுமென்றாலும் சீதோஷ்ணமானியின் குமிழ்த்தபாகத்தை அப்பொருளோடு பொருத்திப் பாதரசம் பெருகிநிற்கும் எண்ணைக் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு சீதோஷ்ணமானியின் எண்ணைக்கொண்டு மற்றொருவித சீதோஷ்ணமானியின் எண்ணுகவும் கீழ்வரும் குறிப்பால் அறிந்துகொள்ளுதல் கூடும். சதாம்ச சீதேஷ்ணமானியைச் ச எனவும் 'பாரெனெயிட் சீதோஷ்ண

* Boiling point. † Centegrade thermometer.

மானி' யைப் பா எனவும் 'ரோமர்சீதோஷ்ணமானி'யை ரோ எனவும்குறித்துக்கொண்டால்,

$$ச = \frac{5}{9} (பா + 32) = \frac{5}{4} ரோ ;$$

$$பா = \frac{9}{5} ச + 32 = \frac{9}{4} ரோ + 32$$

$$ரோ = \frac{4}{9} (பா + 32) = \frac{4}{5} ச$$

என்பவற்றால் ஒருவித சீதோஷ்ணமானியின் எண்ணை மற்றொரு சீதோஷ்ணமானியின் எண்ணாக மாற்றியறிந்து கொள்ளலாம்.

சி. சுப்ரமணியாசாரி.

சந்திரமுகன்.

அங்கம். IV.

களம்—3

இடம்—சிறைச்சாலைக்குள்.

காலம்—இரவுமணி மூன்று.

பாத்திரங்கள்—சந்திரமுகன், பலாயனன், கொலையாளிகள்.

பலா:—சந்திரமுகா! இவ்விடம் வருதி. யான் சில செய்திகளை யுன்றன் செவி புகட்ட வெண்ணுகின்றேன். (சந்திரமுகன் நித்திரை தெளிந்து வருகின்றான்.)

சந்தி:—வந்தனம் வந்தனம் என் பிரியநேசா!
எந்தமையழைத்த காரிய மியாதோ?

பலா:—வந்தனம் தந்தனெம் அரசிளங்குமர!

சந்தி:—உன்னைக்கண்டவுடன் சூரியனைக்கண்ட தாமரைபோல் மனமலர்ந்தேன்; உன்னையான் காணப்பெற்றது மென் பாக்கியமே. அரசிளங்குமரனென்றென்னை நீ கேலி பண்ணுகின்றாயோ? ஆமாம். செய்யத்தானே வேண்டும். எனக்கு அந்தப்பட்டப்பேர் இருந்தாலும் யாதொரு மரியாதையையும் காணேனே? 'அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சங்கடுத்தது காட்டும் முக'மாதலால் உன்முகத் தாமரையைப் பார்க்குங்கால் அது ஏதோ வாடியிருக்கின்றதுபோல் தோன்றுகின்றது. நீ விசனமுற்றிருக்கின்றனையோ? "மரைமலர்போன் முகத்து மதியுருகளங்கமொப்ப வுரைதருவாட்டமொன்றுற்றொளி குறைந்திருக்கின்றாயே."

பலா:—நான் எவ்வளவோ சந்தோஷமாயிருக்கின்றேன்.

சந்தி:—என்னைத்தவிர வேறொருவரும் விதனமுற்றிருப்பார்களென்று நானெண்ணவேயில்லை. ஆனால் நீயோ யிப்பொழுது விசனமுற்றிருப்பதாகக் காண்கின்றது. நான் ஆடுமாடு மேய்த்துக்கொண்டு இருந்தாலும் இந்தக் காவலிலிருப்பதைவிட மிகச் சந்தோஷமாய் இருப்பேன். இச்சிறையிலிருப்பினும் நான் உல்லாசமாய் இருப்பேன். ஏனெனில் என் மனத்தை எப்படிப்பட்ட சிறையாலும் கட்டிவைக்க முடியாது. ஆனால் மனவானந்தத்தையும் அடைய முடியவில்லையே! ஏனெனில், என் சிற்றந்தையாய கொடும் பாவித் துன்முகன் என்னைக்கொல்லும்பொருட்டு அநேக சூழ்ச்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கின்றான். நாகத்தைக் கண்டு மானுஷ்யர் பபப்படுகின்றனர். மனிதரைக் கண்ணுற்று அவ்வரவு நடு நடுங்குகின்றது. அன்னணமே என் சிற்றப்பனாய துன்முகனைக் கண்டு நான் அஞ்சுகின்றேன். என்னைக்கண்டு அவன் பயப்படுகின்றான். அது என் பிழைசொல்? நான் சிதானந்தன் புதல்வனாயுற்றது மென் பிழையோ? ஒருக்காலுமில்லை. அவரிறந்த பிறகு யான் உன்னையே தந்தையாக மதித்துவருகின்றேன். ஆயினமையின் நீ என்னை அன்போடு மாதரவோடும் உபசரிப்பாய் என்று நினைக்கின்றேன்.

பலா:—(தனக்குள்) இவன் கம்பீரத்தோற்றத்தைக் கண்டால் காலனும் பயப்படுவானே! இவனைக் கண்டால் இரதியும் அனங்கனை வெறுப்பாள்! சசியும் ஆயிரங்கண்ணனை யொறுப்பாள்! வாணியும் அலரவனை மறப்பாள்! ஆகா! இவனைப் பார்த்தவுடனே யாவர் மனத்தையும் சலக்காதா? இவ்வழகிய இளவரசன் கண்ணை யெரித்திடுவதா? ஆனால் என் செய்வது? அரசன் கட்டளையை நிறைவேற்றாவிடில் அவன் கோபித்துக் கொள்வானன்றோ? நான் இவனுடன் இன்னும் பேசின் அவன் என் மனத்து மறைந்து வாளாகிடக்கும் கருணையைக் கிளப்புவான் "காலஹரணம் காலற்கிரையிடும்" ஆதலால் யான் உடனே வேலையைத் தீர்த்துவிடவேண்டும்.

சந்:—பலாயனா! உனக்கு உடம்பு சௌக்கியமில்லையோ? உன் முகம் வெளுத்திருக்கின்றதே. உனக்குக் கொஞ்சம் உடம்பு அசௌக்கியமாயிருக்க வேண்டுமென்று யான் விரும்புகின்றேன். ஏனெனில் யானப்பொழுது உன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து உன்னை ஈயெறும்பணுகாவண்ணம் பாதுகாத்து மருந்து வேண்டியபொழுது கொடுப்பல் நீயென்னை நேசிப்பதைவிட யான் உன்னை யதிகமாக நேசிக்கின்றேனென்று உறுதியாக நம்பு.

பலா:—(தனக்குள்) ஆகா! அவன் தேன்மொழியே என் மனதை யுருகச் செய்கின்றதே. யானெப்படி யரசன் கட்டளையை நிறைவேற்றுவல்?

(சந்திரமுகனைப் பார்த்து.) இளங்கோவே. இக்காகிதத்தைப் படித்துப் பார். (ஒரு காகிதத்தை நீட்டுகின்றான்.) (தனக்குள்) என் கண்ணில் நீர் ததும்புகின்றதே. வெட்கமற்ற கண்ணீர்காள் ! நீங்களேன் வந்து என் உறுதி யெண்ணத்தை விடும்படி செய்கிறீர்கள் ? நான் துரிதத்தில் காரியத்தை முடித்துவிடவேண்டும். முகத்தில் மீசையிருந்தும் நான் என்ன பெண்களைப்போல அழுகின்றேனே ! (சந்திரமுகனைப்பார்த்து) நீ அதைப்படிக்க முடியவில்லையோ ? எழுத்து திருத்தமாக வில்லையோ ?

சந்:—(படித்துப்பார்த்துவிட்டு) இக்கொடிய பாதகச் செயலுக்கு வெகு நன்றாயெழுதி யிருக்கின்றது. நீ யென் கண்ணையவித்து என்னையடந்தகனுக்க வேண்டுமோ ? (கண்ணீர்த்தும்பவாய்பதற)

பலா:—அரசே ! யானென்செய்வேன் ? கண்ணையவிக்கத்தான் வேண்டும்.

சந்:—நீயப்படிச் செய்வாயோ ?

பலா:—ஆம், கட்டாயமாய்ச் செய்தே தீர்ப்பேன்

சந்:—உன் மனம் துணிகின்றதோ ? நின்னெஞ்சு கல்லோ ? நான் உன்னைத் தந்தைபோல் பாவித்து வந்தேனே ! நீ யிவ்வாறு செய்வாயென்று நான் கனவிலும் நினைத்ததில்லையே ! நீ உடம்பு அசௌக்கியமாயிருந்தபோது நானுன்னை யெவ்வளவு பரிவுடன் பார்த்துவந்தேன் ? "உனக்கு உடம்பு இப்பொழுதெப்படியிருக்கின்றது ? கை, கால் பிடிக்கட்டுமா ? எவ்விடம் வலிக்கிறது ?" என்று பலவிதமாகக் கேட்டும் வந்தேனே. அந்நன்றி நீ யின்று மறந்தனை கொல் ? தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார்,

"நன்றிமறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று" என்று கூறியிருப்பதை நீயறியாய்போலும்.

"எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு"

"செய்ந்நன்றி கொல்லன் மின்" என்றும் கூறியிருக்கின்றனரன்றோ? உன்பேரிலிருக்கும் அன்பெல்லாம் பொய்யென்று நினைக்கின்றனையோ ? ஒருக்காலுமப்படி யெண்ணற்க. ஜகதீசன் விரும்பினபடிச்செய். மூக்கக் காய்ச்சிய இருப்பீட்டிகளைக்கொண்டு என்னைட சிகலையவிப்பாயோ ? யான் மனதறிய யாதொருதீங்கு முனக்கு இழைக்கேனில்லை. உன்னைக் கடுகடுத்துப் பார்த்ததுமில்லையே.

பலா:—உன் நேத்திரங்களை யவிக்க நான்வாக்குத்தத்தஞ் செய்திருக்கின்றேன்- இது தீர்மானம். அப்படிச்செய்தே தீர்வேன்

சந்:—(அலறி) (வாய்குளறிக்கொண்டு) ஏ! ஜகதீசா! நீயென் மனத்தை யின்னணங் கவற்றுகிற்பது நின்னருட்டன்மைக் கேற்குமோ? ஓ! ஆயிரம் பெயருடையண்ணலே! நீ கருணாகரப் பெயரினனல்லையோ? ஏ! சதாசிவா! நின்னைப்பஞ்சக்கிருத்திய பதியெனப்பகருதல் பொய்யோ? அனுக்கிரகசத்தியென்பது நின்பாற்சிறிதுமின்றுகொல்? என்னை நீ யிவ்விடர்க் கடலினின்றுங் கரையேற்றாயோ? நினக்குக் கண்ணில்லையோ? ஓ! இடர்களையும் யிறைவா! திக்கற்றார் துணைவா! நீதான் என்னைக் காப்பற்றல் வேண்டும்,

தர்தாங் தக்கத்திங்கிணத்தோமெனவே
தன்னேரிலா வெள்ளிமன்
றத்தாடுற்ற வெமண்ணலே!

நீதானென்னைக்காப்பாற்றிக் கருணை புரிவாயாக யானென் சிற்றப்பனிடத்தில் இருமருங்கும் புடைபடு மத்தளம்போல் தவிக்கின்றேனே. யான் உரலிலிருக்கும் பாண்டம்போற் றவிக்கின்றேனில்லையோ? இதுவுமென்றென் றலைவிதியோ? இபம்டாய். ஏகம்பத்துறைபெம்பெருமானே! கிரீடத்தைரியாபமாய்ப் பற்றத் தொடங்கிய விடத்துயான் கடுஞ்சிறையி லகப்பட்டு இத்துன்பங்களையெல்லாம் நுகர்ந்து வருகின்றேனே! அது தேள்கொட்டியதென மருந்து தேடுழிப்பாம்பு கடித்த பான்மைபோலாயிற்று! பிள்ளை வரங்கேட்கப்போகுழி புருடனைப் பறிகொடுத்ததை ஒத்ததே! தேன் கொண்டுவரப்போன விடத்து தேனீக்களால் கொட்டுண்டேனேஐயகோ! யான்யாது செய்யவல்லேன்?

"மூவர் முன்னவனே! முதலாகிய முக்கணனே!
கோவே! கோமளனே குளிர்ச்சந்திர சேகரனே!
நாவாற் பாடுகின்றேம். நலமுள்ள மதுரையனே!
தேவா! நீ கருணை சிறிதேனும் புரிந்தருளே."

பலா:—என்னை பிதற்றுகின்றனை? யாது சொல்லினும் யான் எடுத்த காரியத்தை விடுவேனல்லேன். எடுத்த காரியத்தை விடுத்த லொண்ணாது.

சந்:—ஐயோ! காலங்கலி காலமல்லவா? இக்காலத்திலல்லாது வேறு எக்காலத்திலும், இத்தீச்செயலுக்கு இணங்குவார்களோ? பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பும் என் கண்ணின் சமீபத்தில் வந்திடுமேல் என்கண்ணீரால்நனைந்து அவிந்துபோவது தன் கோபத்தைத் தணித்துக்கொண்டு என் கண்ணை யவிக்கத் தன்னிடத்தில் நெருப்பிருப்பதை நினைந்து தானே மனம் வருந்தி யனுபவிப்பதை பொக்கும். நின்னெஞ்சு கல்லோ? நீயென்னை யிப்படிசெய்யத் துணிவாயென்று நான் கனவிலும் நினைத்திலேன். உன்னைத்தவிர வேறு யாரொருவர் நீ யப்படிச் செய்வாயென்று சொன்னாலும் நம்பி யிருப்பேனல்லேன்.

"பெருவேங்கைப் புலிபிடித்த பசுவைப்போல
பிதுர்கலங்கி மனந்தளர்ந்து புலம்பினேனே
உரத்துநா னுனைக்கூவ செவிகேளாதோ
விதுசமயந் தாமதமாயிருக்கலாமோ
குருவாகித் தந்தையாய் நீயேயாகில்
குமரேசா பிராணபயந் தீருமையா
முருகேசா விதுசமயம் பழனிவேலா
முன்வந்து உயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே!"

பலா:—மாயாண்டி! கருப்பா! சீக்கிரம் வாருங்கள்.

(காலால் பூமியை உதைக்கின்றான்) (கொலையாளிகள் வருகிறார்.)

(கொலையாளிகளைப்பார்த்து) கட்டளையிட்டபடி செய்யுங்கள்.

சந்:—ஐயோ! ஐயோ! யானென்செயவல்லேன்? என்னையெப்படியாவது காப்பாற்றவேண்டும். பலாயனு! என்னைக்காப்பாற்றுவீராக. இக்கொடுங் கொலையாளிகளைப் பார்த்தவுடனேயே என் கண்கள் அவிந்துபோய் விட்டனவே.

பலா:—ஈட்டியை என்னிடங்கொடுத்திடு. இவனையிறுக நாற்காலியுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிடுங்கள்.

சந்:—ஐயகோ! நீஎதற்காக இவ்வளவு முரட்டுத்தனமாயிருக்கின்றனை? நான் உன்னுடன் போராடுவதில்லை. கல்லைப்போல் மூச்சுவிடாமல் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறேன். தயவுசெய்து என்னைக் கட்டாமல் விட்டிடுக. தயவுசெய்து நான்சொல்வதற்குச்செவிகொடுப்பாயாக. இக்கொலையாளிகளை யப்புறப்படுத்திவிடு. பசுப்போற் பேசாதிருக்கின்றேன். யாதொன்றுஞ் செய்வதில்லை. நீ யென்னை யாதுசெய்யினும் உன்பேரில் கோபித்துக் கொள்வதில்லை.

பலா:—(கொலையாளிகளைப்பார்த்து) நீங்கள் போய்விடுங்கள். இரும்பும் கயிறும் இவ்விடமே யிருக்கட்டும். நானுமவனும் மாத்திரம் இவ்விடமிருக்கின்றனம்.

பேயா:—ரொம்ப சந்தோசம் சாமீ! தப்பிச்சோம்; இந்தக்கொடும்பாவி வேலையை எவந்தாஞ்செய்வான்.

(கொலையாளிகள் போகிறார்கள்.)

சந்:—அக்கொலையாளிகளிடத்தும் ஈவிரக்கம் இருக்கிறதே. ஐயோ! என் நேசர்களை யப்புறப்படுத்தி விட்டேனே! அவர்கள் பார்க்கப் பயங்கரமாயிருக்கின்றனரேயொழிய எவ்வளவு தூயமனத்தராயிருக்கின்றனர்! அவர்கள் திரும்பவும் வந்து உன் கன்னெஞ்சை யுருக்கலாகாதோ?

பலா:—ஏது? சந்திரமுகா! கண்ணையிழக்கத் தயாராயிரு.

சந்.—யான் தப்பிப்பிழைக்கும் வழி யாதாகிலும் தயவு புரிந்து புகலாயோ?

பலா:—கண்ணிழக்கும் வழிதவிர வேறொரு வழியையும் காணேனே.

சந்:—ஐயகோ! (அலறியழுகின்றான்) ஓ! கருணாநிதியே! சத்திய மூர்த்தியே! அரும்பொருளே! வெள்ளியம்பலத்துத் தாண்டவம் செய்யும் நடராஜரே! அருமறை முதல்வா! ஆழிமாயனே! கருமுகில் வண்ணனே! கருணைக்கண்ணனே! கமலக்கண்ணனே! திருமகள் தலைவனே! உன்னை யான் இறைஞ்சி யேத்துகின்றேன்; என்னை நீ யிவ்விடர் களைந்து காவாயோ? உன்னைத்தவிர வேறொருவரும் என்னைக்காக்க வல்லாரல்லரே! நானித்துன்பசாகரத்திற் றள்ளுண்டு நீந்தத்தெரியாமல் கைகால்களை யடித்துக்கொண்டு, ஒவ்வோரலை வருந்தோறும் ஒவ்வொரு வாய் உவர் நீரைப்பருகி, உயிர் இந்தநிமிஷம்போகுமோ? அடுத்த நிமிஷம் செல்லுமோ? என்று தோன்றுமற்றியங்கி, உதவியாக யாதொரு கப்பலையுங் காணாது பிடித்துக்கொள்ளக் கட்டையாவது புல்லாவது காணாமலும் தத்தளித்துத் தடுமாறுகின்றேனே. உனக்குக் கண்ணில்லையோ? ஹரஹரா! உன்னை இடர்களைவோனென்று கூறுகின்றனரே! இப்பொழுது நீ என்னை வந்து காவாயோ? பலாயனனுக்கு நற்புத்தியாவது புகட்டலாகாதோ?

இராகம்-பியாக்-தாளம்.

தஞ்சமென்றே நம்பினேன் நல்ல சந்தர்ப்பமிதே
கைதவறவிடாதே-கைதவறவிடாதே-கைதவறவிடாதே.

சரணம்.

1. நெஞ்சமதனில் வஞ்சவருமம் நினைவதழகோ தெய்வ
குஞ்சரிகுர வஞ்சிதவொளிர் குங்குமதேகா பூங்குரவமயோகா.
2. விகற்பரூப செகத்து மாயவா மெத்த பிரமாதமா அதில்
அகப்படாமல் இகத்தும் பரத்தும் ஆநந்தபோதம்தந்தருளிசைபாதம்.
3. சின்ன வயதுதன்னில் உறுதிதேடினேன் உன்னை நாடினேன்
என்னபிழையிருந்தபோதிலும்வழையாம்என்னை ஆளேன்தயைகொண்டு.

என்னருமை நண்ப! பலாயனா! மெய்க்கணிகலங் கண்ணல்லவோ? உன் கண்ணில் ஒரு எறும்பாவது, தூசியாவது துகளாவது இருப்பின் எவ்வளவு துன்புறுவாய் என்பதை நினைத்துப்பார். அதனால் விளையும் வருத்தம் கொஞ்சநெஞ்ச மல்லவே? அப்படியிருக்க நீ யென் கண்ணையவிக்க எப்படித் துணிந்தாய்? எப்படியாவது நீ யென்னைக் காப்பாற்றிக் கருணைபுரிக. நின் நன்றியை நானென்றும் மறவேன்.

பலா:—என்ன ! நான் சொல்லுகிறபடி செய்வாயல்லையோ ? இது தானா நீ செய்த வாக்குத்தத்தம்? பசுப்போல பேசாதிருப்பேனென்றாயல்லவோ? பேசாதே. மூச்சுவிடாதே.

சந்:—என்னன்புக்கிடனாய பலாயனா! இதுதானோ நல்லோனுக்கடையாளம் ? நீ யென்னைக்கொல்லக்கருதுவது பிச்சைக்காரன்மேல் பிரம்மாஸ்திரம் தொடுக்கிறதுபோலாம். கொசுவைக் கொல்லக் கோடரி வேண்டுமா ? நீ யென் கண்ணையோ குத்திவிடவேண்டும் ? நான் பேசாதிருப்பதற்கு என் நாவையாவது அறுத்திடேன் 'திறனிருக்கிறதென்று நீ தெரிக்கலாகாது' 'கெடுவான் கேடுநினைப்பானல்லனோ !' நீ கெடவேண்டுமானால் எனக்கு இக்கடுங்கேடுசெய்தி. 'அரசனன்றுகொல்லும் தெய்வம் நின்று கொல்லும்' என்னும் முதியோர் மாற்றம் நீ யறிந்திலைகொல் ? தெய்வ முன்னை இக்குற்றத்திற்காகத் தண்டியாதுவிடுமோ ? மோட்சமுன்னை மோசஞ்செய்திடுமே. இப்பிழையிழைக்க நீ யுடன்பட்டதும் பிசகல்லவோ ? மனம், வாக்கு, காயம் என்பது மூன்றும் மாசற்றிருக்க வேண்டாமோ ? ஐயோ ! பலாயனா ! நீ யென்னை யெவ்விதத்திலுங் காப்பாற்றுதி. தெய்வமே ! நீயாவது என்பேரிற் கருணைபுரியாயா ?

"பாம்பின்வாய்ச் சிக்கியதோர் தேரைபோல
பதைபதைத்து வாடுகிறேன் பாலனாயேன்
தேம்பியே புலம்புகிறேன் துயரமாகித்
தென்னவனே யுன்செவிக்குக் கேளாதோதான்
நான்புவியி லுனைநம்பி மகிழ்ந்திருந்தேன்
நாயேனுக் கவதிவர நியாயமோ தான்
சாம்பசிவன் புத்திரனே பழனிவேலா
சமயமிது உயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே."
"வலையிலகப்பட்ட உயிரதுபோல் மயங்குகிறேனே
வடிவேலா விதுசமயந் துயரந்தீர்ப்பாய்
கொலைகளவு பாதகங்கள் போயிருந்ததெல்லாம்
கொடும்பழிகள் வஞ்சனை பில்லி சூனியமெல்லாம்
துலையாத சிறுபிணிநோய் வல்வினைகளெல்லாம்
துறத்துமையா மயிலேறுஞ் சுப்பிரமணியா
மலையிலுறைவாசனே பழனிவேலா
வரமளித்து உயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே."

பலா:—மறுபடியும்பார். யான் சொல்லுகிறபடி செய்வாயல்லவோ ? பேசாதே.

சந்:—இன்னும் உனக்கு மனம் இளகவில்லையோ ? என் கண்களைக் காப்பாற்றும்படி உன்னுடன்வாதாட ஆதிசேஷனது ஆயிரநாவும் போதுமோ ? ஒருக்காலும் போதேதே. என் நேத்திரங்களுக்கு ஈடாக என் நாவையாவது அறுத்திடுக. பலாயணா ! யான் உன்னையாவது கண்குளிரப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பேனே ! சூட்டுக்கோலும் குளிர்ந்துபோய்விட்டதே ; என் கண்ணையவிக்கப்போதுமான நெருப்பும் அதிலில்லையே ! என்னையந்தகனுக்கு அதற்குங்கூட இஷ்டமில்லைபோலும்.

பலா:—மறுபடியும் நான் அதைக் காய்ச்சக்கூடும். சந்திரமுகா !

சந்:—வேண்டாம், வேண்டாம், இதோபார்; நெருப்புமானிடருக்கு நல்ல உபயோகத்திற்கு சிருஷ்டிக்கப்பட்டதேயன்றி கொடுங்காரியங்களுக்கு ஒருகாலும் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லையென்பது திண்ணமே. அக்கினிபகவானே, என்னைக்கொல்ல இச்சூட்டுக்கோல் இருக்கிறதென்று தெரிந்து அதனிலிருக்கும் நெருப்பைத் தணித்துவிட்டாரே ! பகவானே என்பேரில் கருணைகொண்டிருக்கின்றனரன்றோ ? ஜனங்கள் தங்கள் பாவங்கள் தீரச் சிரமீது விபூதியைத் தூவிக்கொள்வதுபோல்என்னைக்கொல்ல நினைத்த பாவந்தீர இத்தணலுந் தன்மீது சாம்பலை வாரிப்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறதன்றோ ?

பலா:—நான் ஊதிமறுபடியும் சுவாலிக்கச் செய்வேன்.

சந்:—அவ்வாறு நீ ஊதிசுவாலிக்கச்செய்வது, அவைகள் வெட்கத்தினால் முகஞ்சிவந்து வருந்துவதையொக்கும், ஓர்நாய் மற்றொரு நாயுடன் சண்டைசெய்யும்படி தூண்டப்படின் அஃது பழைய தன் எஜமானனையே கடித்திடுதல்போல நீ யித்தணலை ஊதின் பொறிகள் பறந்துஉன் கண்ணிற்புகுந்து உன்னையே வருத்திவிடும். இரும்பும் நெருப்புங்கூட எவ்வளவு தயாளகுண முடையதாயிருக்கின்றன ? நின்னெஞ்சு இவைகளைப்பார்க்கினும் கொடிதோ ?

பலா:—இப்படியெல்லாம் சொன்னால் உன்னை விட்டுவிடுவேனென்று நினைத்தாயோ ? ஆமாம்; நான் கொடும்பாவிக் கன்னெஞ்சனே. உன் கண்களை இன்று குத்தியே தீருவேன். உட்கார் (பிடித்துட்காரவைத்து சூட்டுக்கோலைக் கொண்டுவருகின்றான்.)

சந்:—ஐயோ ! ஐயோ ! பார்க்கும்போதே கண்கள் போய்விட்டனவே. என் கடைசி வார்த்தைகளைச்சொல்லி விடுகின்றேன். (கண்ணீர்பெருக அலறுகின்றனன்.) அம்மா ! கல்யாணி ! யானினி யென்செய்வேன் ? எண்ணாத வெண்ணமெல்லாம் எண்ணியெண்ணியென்னேழை நெஞ்சம் புண்ணாகியதே. என்னை நீயெப்பொழுது கண்குளிரக் கண்டு களிகூறுவாயோ ? அப்பா ! என்னருமைத்தந்தாய் ! நானினியுன்னை உம்பருலகிற்

காண்பேன். கோபாலா! கிருஷ்ணா! நீரிச்சமயத்தென்னைக் கைவிடுவீரோ? கருணாநிதி யென்ற பெயர் பொய்த்துப்போயிற்றே.

"சதாசிவா! பராபரா! தயாநிதி மகாகுரோ!
சிதானவா! சுகாகரா! திவாகரப் பிரகாசனே!
யுதாரமா குணாத்மனே! யுகாரரூபியா நினைச்
சதாமனத்திருந்துறுஞ் சபாபதீ யுமேசனே!"

"பூனைகையில் சிக்கியதோர் கிளியைப்போலப்
புலம்புகிறேன் பிராணபய மிகவுமாகி
நானடிமை யும்மைநம்பி யிருக்கும் வேளை
நாயகனே பராமுகமாய்ப் பார்க்கலாமோ
மானீன்ற வள்ளியம்மை தெய்வயானை
மணவாளா சரவணனே கருணைசெய்வாய்
கான்மயில் வாகனனே பழனிவேலா
கடவுளே உயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே."

"தூண்டிலிலகப்பட்ட உயிரதுபோல் துடிக்கிறேனே
சுப்பிரமணியா விதுசமயம் அடியேனுக்கு
வேண்டுவரங் கொடுப்பதற்குப் பார்த்துநீயே
வேறொருவ ரில்லையென்று நம்பினேனே
மீண்டுவரும் வினைதீர்த்துத் துயரந்தீர்ப்பாய்
வேலவனே சூரசம்மார வேலா
ஆண்டவனே யுனைப்பணிந்தேன் பழனிவேலா
அடியேனை யுயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே"

"நஞ்சுபட்டு விஷமேறி மயங்கும்போல
நடுநடுங்கி கிடுகிடென்று பயந்துநாயேன்
தஞ்சமென்றே யுனைப்பணிந்தேன் தணிகைவாசா
சற்குருவே பிராணபயந் தீருமையா
பஞ்சகனை சிறைவிடுத்துத் தலையைவாங்கிப்
பாதகத்தைப் பரிகரித்துப் பதமேதந்து
வஞ்சனைகள் செய்யாமற் பழனிவேலா
வரமளித்து உயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே"

நீயொரு நொடியாவது உபகாரமில்லாமல் வேறெலதயும் செய்ய இசையாத பெரியரென்பது பொய்யோ? சகலவியாபகரே! சத்தியமூர்த்தியே! நாண்மலர்க் கோயின்மேவு செந்திருவிநாயக! தேவநாயக! வேதநாயக! பூதநாயக! விரதநாயக! விபுதநாயக! கஜேந்திரன் முதலே வாயிடை யகப்

பட்டுத் துயருழந்து யீற்றில் ஆதிமூலமேயென் றழைக்க அதன் முன்வந்து இடர்களைந்த ஆதிநாயக! யானு மன்னணமே ஆதிமூலமென்று அழைக்கின்றேன்; நீ யென்முன் வராயோ? என்வினையைத் தீராயோ? எந்தனைக் காவாயோ? என்னைக் கண்ணெடுத்துப்பாராயோ? என்பேரில் கருணைபுரியாயோ? உன்சஹஸ்ரநாமங்களையும் யான்சொல வல்லேனல்லேன். என்செயற்பாலது? எவ்வாறு பிழைப்பது? உன்னைநான் எவ்வாறு துதிப்பது? யான் மனதாறயாதொருகுற்றமுஞ் செய்திலேன்! யான் பிழைப்பதும் உனது மனதிற்கு இஷ்டமில்லையோ? கடைசியாக ஒருமுறையாவது கடவுளைத் தியானஞ்செய்குவல்.

" ஞாலங் கடந்தலகில் ஞானியருக் கொண்பொருளாய்
மூலங் கடந்து முடிவிலின்ப மாகியென்றுங்
கோலங் கடந்து குறிகடந்து கூறுமும்மை
காலங் கடந்த வொன்று காக்க என்னையே "

" என்னென்ன விதமாக முன்னின்றுசொல்விமுறை
யிட்டபோதினு மேழைமேல்
யெள்ளளவு கிருபையு மிலாததேதுன்மன
மிரும்போ திரண்டகல்லோ
அன்னையே சிறுமதலை தன்முகம் பாராமல்
அகலத் துரத்திவிட்டால்
ஆதரிப் பவர்களார் பூவலந்தனிலினிய
வமுதகவி மாலைசூட்டி
உன்னையே தொழுமடிமை தன்னைநீ நழுவவிடி
லுன்னையல்லாமல் வேறே
ருதவியுண்டோபல வுணர்த்த லென்னையென
யுவந்தாள்வ தன துகடனாற்
றென்னர்கோன் கன்மச் சுரங்கூ ணிரண்டையும்
தீர்த்தருள்செய் கார்த்திகேயா
செயமிகுக் தலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு
சிவகிரிக் குமாரகுருவே "

" ஆரணனு மாகிநெடு நாரணனு மாகியுய
ரமரர்புக ழரனுமாகி
யாதியாய் நீதியாய்ப் பாதியாயொன்றாகி
யனாதிப் பரஞ்சோதியாய்த்
தாரணி சலங்கனல் கோரவனி விண்ணெனச்
சாற்றுமைம் பூதங்களாய்ச்
சத்தியாய்ச் சித்தியாய் வித்தியானந்தவெளி
தானாகி மோனமாகிக்

காரணக் கருவாகி யருவாகியுருவாய்க்
கனிந்தபே ரருளுமாகிக்
கதியாகி விதியாகி மதியாகியெங்குங்
கலந்த வேதாந்த வாழ்வே
சீரணி யுலாசபரி பூரணமனோகரா
சிறியேனை யடிமைகொள்வாய்
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு
சிவகிரிக் குமாரகுருவே"

ஆ! ஹா! பலாயனா! நான் கோவென்றலறிக் கண்கள் கோவைப்பழம் போலச் சிவந்திருப்பதைப் பார்த்தும் உனக்கு மனதிரங்கவில்லையோ! என்ன உன் மனமப்பா!

"தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும்வினை"

என்று தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் புகன்றதை நீயுணராயோ? நியாயமோர்ந்து நடக்கவேண்டாமோ? நியாயத்தின் வழி நடவாக்கால் உனக்கு நரகம்கிட்டுவது திண்ணமே. நட்ப்பின் துறக்கந் திறப்பதோர் கோல் உன்கையில் தயாராய் இருக்கிறதென்றுநினை. "மன்னுயிரைத்தன்னுயிரா மதிக்க'என்று'முதியோர்மொழியும் உனக்குத் தெரியாதோ? மற்றையோரையும் தன்னைப்போலவே மதிக்கவேண்டும். உன் கண்ணைக் குத்தின் உனக்கு எவ்வளவு வருத்த முண்டாகு மென்பதை யோர்ந்துபார். ஹா! 'கண்ணைக்குத்து' என்கின்ற வார்த்தையைக் கேட்கும்பொழுதே பாதாதிகேசபரியந்தம் மயிர்க்கூச்ச லெடுக்கின்றதே! எப்பொழுது மெவ்விடத்தும் நன்மையேவெல்லும், தீமையேயழியும். 'இரவிமுன் இருள்நிற்குமோ? தீயைச் சருகவிக்குமோ? வயிரக்கல்லைச் செல்லரிக்குமோ? குற்றங் குணத்தைவெல்லுமோ'? குணமென்னுங் குன்றேறிநிற்பவராகிய கடவுளின் வெகுளியைக் கணமேயுங் காத்தலரிது'. ஆகலின் நற்குணவானே பெரியோனாவன். மற்றையோர் மானுடரல்லார் 'தருமமேஜயம், சத்தியமே நித்தியம்' 'அடுத்திருப்போரைக் கெடுக்கலாகாதே! 'கொலைப்பாலும் குற்றமேயா'மென்பதை யோர்ந்துபார். 'தன்வினை தன்னைச்சுடுமல்லவோ'? தினைவிதைத்தவன் தினையறுப்பான், வினைவிதைத்தவன் வினையறுப்பான்' 'உன்னிடத்தில் பிறர் எப்படிநடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நீ விரும்புகின்றனையோ அன்னணமே நீயும் அவர்கள்மாட்டு நடந்துகொள்ளல்வேண்டும்' என்பது வேதவாக்கல்லவோ? ஆதலின் நீ யிந்நீதிகளை யோர்ந்து எனது அட்சிகளை யவியற்க; அங்ஙனமாயின் நீ மோட்சபதவியை யடைகுவை; நீ யித்தீவினை செய்யற்க. ஒழிமின்; ஒருக்காலும் இதைச்செய்யேல் என்னை விடுக்கும் வண்ணம் உன்னை வேண்டுகின்றேன்.

(இன்னும் வரும்.)

டி. எஸ். திருமூர்த்தி.

குலோத்துங்கச்சோழன் கோவை.

பாங்கி யச்சுறுத்தல்.

181. கோவாய கோழிக் குலோத்துங்கன் மால்வரைக் கோவிருப்பாற்
பூவா மிதணும் பொருந்தினில் லாய்புட் புகாநெறியாய்
பாவா யுழலுங் குழல்போற் புறம்பல காலுஞ்செல்வாய்
மாவாய கண்ணணை கண்டாற் புனத்துன்னை மாற்றுமின்னே.

நீங்கற் கருமை தலைவினை நினைந்திரங்கல்.

182. ஓங்குஞ் சவிகைக் குலோத்துங்கச் சோழ னுறந்தையன்னாய்
நீங்கும் படிக்கரி தென்றல்ல வோநில மாமடந்தை
தேங்குங் கலைப்பிற் பெருமானை வைத்தனள் செந்திருவுந்
தாங்கும் பிறந்தகத் தேவைத்து நாளுந் தழுவினரே.

தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்.

183. பொருந்தானைத் தஞ்சைக் குலோத்துங்கச் சோழன்பொருப்பர் வந்தார்
வருந்தா திதோவரு முன்மறை வேமறைந் தேயவர்த
மருந்தா மரைக்கண் புதைப்பேமுன் பேரை யழைப்பதுவுங்
கருந்தாரை வஞ்சி பிறர்பே ரழைப்பதுங் காண்பதற்கே.

பாங்கி சிறைப்புற மாகச் செறிப்பறி வுறுத்தல்.

184. அணையாழி சட்டுங் குலோத்துங்கச் சோழ னளகை வெற்பிற்
பணையார் புரத்தினி னாளைக்கென் றேபகர்ந் தார்கணி யார்யார்
துணையாய கன்னிகும் பத்தேசெய் பொன்வருஞ் சூழ் குழைபோ
யிணையாய மீனத்தி லேமழைக் கோள்வருமென்பதுவே.

முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்தறி வுறுத்தல்.

185. நறவார் புனக்கிள்ளை காண்மஞ்ஞை காணவ்வி காள்கலைகா
ளுறவா லுமக்கொன்று கூறுகின்றேனல கேழளிக்குந்
திறவாழித் தஞ்சைக் குலோத்துங்கச் சோழன் சிலம்பினெம்மை
மறவா திருமன்ப ரெங்கள் பேது மறக்கினுமே.

பாங்கி செறிப்புறன் முன்னின் றுணர்த்தல்.

186. இருவீரஞ் சூழ்புன நான்முகத் தோன் சென்னி யெம்மையர்வாழ்
பொருவீர வில்லி யுகிரனை யாயின்று போதுகின்றேங்
கருவீர மேகங் குலோத்துங்கச் சோழன்கல் யாணி வெற்பின்
வருவீர் கொலோவன்ப ரேமற வாதெங்கண் மாநகர்க்கே.

பாங்கி முன்னின்றுணர்த்தி யோம்படை சாற்றல்.

187. ஒண்பூவை வண்ணன் குலோத்துங்கச் சோழ னுறந்தைவெற்பா
வண்பூ வெனும் புனங் காவல்விட் டேமற வாமலென்றுந்
தண்பூவை நாடிய பேரளி போலத் தளர்ந்து செல்லும்
பெண்பூவை நாடி வரவேண்டு நின்னுளப் பேரளியே.

மேம்படு கிழவோன் றஞ்சம் பெறாது நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

188. தலைமேன் மவுலி பொறுத்தோன் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பி
னிலைமேல் வெறுந்தனி நிற்குநெஞ் சேநெடி தேதினமு
மலைமேற் சதிர்கண் முளைக்கின்ற வாறென்ன தாய் தினையிம்
மலைமேற் கதிர்கண் முளைக்கிலன் றோவுயிர் வாழ்வதுவே.

இதுவுமது.

189. படிபோத வும்விண் முடிபோதவும் பண்டை நாளளந்த
வடிமோ தனைய குலோத்துங்கச் சோழ னளகைவெற்பிற்
பிடிபோ னடைதளர் வாய்க்கொடிபோன்றதன் பின்வழியே
குடிபோ யினைநெஞ்ச மேயெந்த நாளெனைக் கூடுவையே.

பகற் குறியிடை யீடு.

இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்.

190. தாயே யெனுந்தண் ணளியான் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
சேயே யனையசெவ் வேலிறை வாதினந் தோறும் பல்கா
லாயே வருமிடங் காண்புனங் காப்பு மகன்றதுகா
ணீயே யினிவருங் கால்வருங் காண்பி னெடும்பழியே.

இறைவியைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்.

191. மெய்ச்சாரும் வாய்மைக் குமார குலோத்துங்கன் வெற்பணங்கே
கச்சாரு நின்முலைப் பாரமு மேனியிற் கட்டழகும்
பொய்ச்சா ரிடைநுடக் கும்மன்னை நோக்கிப் புகையுயிர்த்தா
ளிச்சாரல் வந்தினி நாம் வண்ட லாடு மிடமிதன்றே.

இறைமக ளாடலை நோக்கி யழுங்கல்.

192. தண்டேன் சுனைப்புன மூசல்பந் தாடலச் சாரலெல்லாங்
கொண்டேயென் பின்கொண ராமலை யோகொற்ற வேந்தரைப்பின்
கண்டே பொருத குலோத்துங்கச் சோழன் கல்யாணி வெற்பிற்
பண்டே நங் குன்றைச் சிறகரிந் தான்விண்ணிற் பாவியுமே.

இறைவியைப் பாங்கி யாடிடம் விடுத்துக்கொண் டகறல்.

193. அளைபோ யயிலுங் குலோத்துங்கச் சோழ னளகை வெற்பிற்
களைபோ தவிழும் பொழில் வண்டு காள்கிள்ளை காளிறைவர்
முளைபோலுங் கோழிக் கொடிபோம் வழியை* மொழிமினென்றால்
வளைபோ யொழுகு மடையாளஞ் சொல்லி வரச்†சொன்மினே.

பின்னா ணெடுந்தகை குறிவயினீடு சென்றிரங்கல்.

194. நெறிக்கே விழிவைத்து நீடுயிர்ப் போடெதிர் நிற்பவளைக்
குறிக்கே வரக்கண்டி லேனென்செய் வேன்குடப் பாடி வெண்ணெ
யுறிக்கே கலருங் குலோத்துங்கச் சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
பொறிக்கே கயவினங் காளென்று மீள்வரப் பூவையரே.

வறுங்கள நாடி மறுகல்.

195. ஆவிக் கமலங் கலந்தெனை யாள்பவ ராழ்கடலோ
வாவிக் கமலங் கொலோபுகுந் தார்வணங் காவரசைக்
கோவிக்கும் வேங்கைக் கொடியோன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
றாவிக் களிமயில் காளெங்ங னேகினர் சொன்மின்களே.

இதுவுமது.

196. மின்னார்முன் சென்ற வடிவைக்கண் டேனந்த மின்பிறகே
யென்னாவி சென்ற வடிகண்டி லேனிப மோல மென்னப்
பொன்னாழி விட்ட குலோத்துங்கச் சோழன் புகார்வரைவாய்
முன்னாள் வினைமுற்றி யிந்நாட் டினையென முற்றியதே.

குறுந் தொடி வாழுமூர் நோக்கி மதிமயங்கல்.

197. மீனவர் சேரரை வெங்கண்ட வீரம் விழுங்கவிரு
ராளவர் பாடுங் குலோத்துங்கச் சோழ னளகைவெற்பின்
வானவ ரூரமு தம்புசித் தோர்பெற வாஞ்சிப்பரிக்
கானவ ரூரமு தைத்தமி யேன்பெறக் காமிப்பதே.

இரவுக்குறி.

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல்.

198. பொருவா ளபயன் குலோத்துங்கச் சோழன் புகாரனையாய்
பருவாள் விழிமைய லாற்று கிலேன்பகல் போந்தகல
வருவா பதனல்ல வென்னெஞ்ச மோவல்ல வாங்குமது
திருவார் மருங்கல்ல யான்வரு வேனிச் செறிகங்குலே.

---

* மொழியு மென்றால் என்பதும் பாடமே. † சொல்லுமே என்றும் பாடமே.

பாங்கி நேருயின தருமை கூறல்.

199 பணியா லுருத்திர னூற்றால் வருணன்பல் பேய்க்கணத்தி
னணியாற் பயிரவி யாநெறிக் கேயறிந் தோர்க்குச்சிந்தா
மணியாங் குமார குலோத்துங்கச் சோழன் வரையிறைவா
தணியாக் கடுந்தெய்வ மாங்கங்குல் வாயெங்ஙன் சார்வதுவே.

இறையோ னெறியின தெளிமை கூறல்.

200 நடைபோதக் கற்ற நெறியான் குலோத்துங்க னாகைவெற்பிற்
கடைபோலுங் கங்கு னெறிக்கணங் கேயுங்கள் கன்னியியற்
புடைபோலு நாக முலைபோலும் வேழம் பொலங்கலைசூ
ழிடைபோலுஞ் சிங்க மெனக்கெளி தாய்வந் திலங்கியவே.

பாங்கி யவனாட் டணியியல் வினாதல்.

201 ஆடும் புனலுங் கலையுங் கலனு மணிமணமுஞ்
சூடுந் தெரியலும் யாவண்ண லேதுன் னலர் மடியக்
கோடுஞ் சிலைக்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
னாடும் படியெனக் கோதுங்க ணாட்டிள நங்கையர்க்கே.

கிழவோ னவனாட் டணியியல் வினாதல்.

202 என்னாட் டணியியல் சொல்லியென் னேவந்தியான் புரக்கு
மந்நாட் டணியியல் காண்பன்கொல் லோவம ராரையெல்லாம்
பொன்னாட்டில் வைக்குங் குலோத்துங்கச் சோழன் புகாரனையாய்
நின்னாட் டணியிய னீகூ றெனக்கென் னினைவறிந்தே.

பாங்கி யவற்குத் தன்னாட்டணியியல் சாற்றல்.

203 சுனையாடல் பைந்தழை யாடை கழைமுத்தந் தூயசந்தம்
புனையா மசோக மலரண்ண லேபொருந் தாவரசைக்
கனையாழி யேற்றுங் குலோத்துங்கச் சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னனையாரும் பூங்குழ லாரணி வாறெங்க ணாட்டணியே.

பாங்கிக் கிறைவன் குறியறிவுறுத்தல்.

204 ஏதா மிற்றவர் குறிப்பறி யேனின் றிலங்கிழையா
யோதா துணர்ந்த குலோத்துங்கச் சோழ னுறந்தை வெற்பி
னீர்தா மரைகதி ராமென வாழ்ந்த நெறிவிடுத்தார்
தாதார் குமுதமுந் திங்களு மாதலைச் சாற்றினரே.

நேரா திறைவி நெஞ்சோடு கிளத்தல்.

205 விரவுஞ் சிறுபஞ்சென் காவினென் றாலஞ்சுய்*வேந்தரையோ
வரவுங் கரியுந் திரியிருட் கேயடுத் தோர்க்கருளும்
பரவும் புரிந்த குலோத்துங்கச் சோழன் புகார்வரைவாய்
வரவுந் துணிவர்கொல் லோநெஞ்ச மேயென்ன வன்கண்மையே.

நேரிழை பாங்கியோடு நேர்ந்துரைத்தல்.

206 கற்றார் புகழுங் குலோத்துங்கச் சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னெற்றாலுஞ் சொல்லறி யேனணங் கேயென் னுயிரனையா
ரற்றா யிருளில் வருவரென் † றாயல்ல தாமிதென்று
சொற்றா லிருவகைக் கும்மன்பி லேனெனத் தோற்றுமின்றே.

நேர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக் குரைத்தல்.

207 மாகை யிருட்குறி யான்வேண்டும் போது மகிழ்ச்சியழி
யோகை யுனக்கஞ்ச மீதுற்ற தாலொலி நீருடுத்த
நாகை புரக்குங் குலோத்துங்கச் சோழனன் னாட்டினிலென்
றோகை யடிக்கஞ்ச மீதேயென் கைவண்டு சூழ்ந்த பின்னே.

குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயி லறிதல்.

208 வனமேய சந்தன மல்லிகை மாதவி மௌவ லெல்லாஞ்
சினமேய தோரத்தி சாய்க்கின்ற தாற்சிலம் போர் குடையாய்க்
கனமே தடுத்த குலோத்துங்கச் சோழன்கல் யாணி வெற்பி
னனமே யுணர்ந்தில ரோகடிந் தேது மிலன்னையரே.

இறைவிக் கிறைவன் வரவறி வுறுத்தல்.

219 இறங்கிய மன்னர்தன் சேவடி சூட விடிமுரசங்
கறங்கிய முன்னிற் குலோத்துங்கச் சோழன்கல் யாணி வெற்பிற்
பிறங்கிய நந்தண் டலைத்தலை வாய்மலர் பெய் குடம்பை
யுறங்கிய புட்களெல் லாமுறங் காதுகொ லொண்ணுதலே.

இதுவுமது.

210 கோடிமேற் புலிவைத்த கோமான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
கடிமேற் பொதும்பினி னன்பர்வந் தார்கடிந் தோர்சுடரு
முடிமேல் வெயிலும் வடிவேல் விளக்கமு மொய்கழல்சூ
ழுடிமே லெறிப்புமெல் லாமிரு ணீக்கிய தாரணங்கே.

---

* வேந்தர் ஐயோ என்று பிரிக்க, அன்றி வரவும் வருவிக்கவும்: அந்தர்ப்பாவிதணிச்.
† 'றாய் பொருந் தாதிதென்று' என்றும் பாடம்.

அவட்கொண்டு சேறல்.

211 மஞ்சேய் வனமலர்க் கையுறை தாங்கொண்டு*வானமின்னுப்
பஞ்சேய் விளக்கெனக் கங்குல்வந் தாரிடைப் பண்ணவர் கா
வஞ்சே யெனுங்கைக் குலோத்துங்கச் சோழ னளகைவெற்பி
னெஞ்சே முன்போதப் பின்போது மவ்வாயெதிர் நேரிழையே

குறியிடத் தகறல்.

212 மாமே கலையைச் சிலம்போ டொதுக்கிநின் மாளிகைப்பூ
ணுமே யெனும்விளக் காநிற்றி யாலந்த மேருவெனுங்
கோமேவு வேற்கைக் குலோத்துங்கன் கோழிக் கொடியனையாய்
தேமே வலர்கொய்தி யான்வரு வேனிச் செழும் பொழிற்கே.

வண்டுறை தாரோன் வந்தெதிர்ப் படுதல்.

213 சுற்றுழி யென்னு மொருபெற்ற தாயுந்துஞ் சாதலர்வீ
டுற்று யிரங்கடை யுந்திற வாதுதன் னெண்புயத்தே
பொற்று ரணியுங் குலோத்துங்கச் சோழன் புகார் வரையாய்
முற்று முலைவந்த வாறெந்த வாறிந்த மொய்யிருட்கே.

பெருமக ளாற்றின தருமை நினைந்திரங்கல்.

214 அருட்டோய வாரி குலேத்துங்கச் சோழ னளகை வெற்பா
வுருட்டோட வோடிய தேர்ப்பக லோனையு முள் விழுங்கு
மிருட்டோ முன் னிட்ட வழிதெரியா திங்கி யானுமொரு
பொருட்டோ வரவுந் திருமேனி சாலப் புலரவுமே.

புரவலன் றேற்றல்.

215 விரிதா மரைநண்பர் போயிடும் பேரிருள் வேலியையான்
புரிதாளி †னன்பர் திறக்கவந் தேன் பொய்கை பூடுபண்டு
கரிதா னழைத்த குலோத்துங்கச் கோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
சுரிதாழ் குழலி திருமேனி வாடியென்சோர்கின்றதே.

புணர்தல்.

216 தண்ணார் நிதம்ப விடநாக முந்தமி யேற் கமுத
முண்ணு ·டியவின்ப மீந்தமை யாலுந்தி நாண் முளரிக்
கண்ணார் முகுந்தன் குலோத்துங்கச் சோழன் கல்யாணிவெற்பில்
விண்ணு ரமுதுகொண் டோவகுத் தானிவண் மெய்யெங்குமே.

---

* 'வாழு மின்னுப் என்றும்' பாடம். † அன்பர் மொழி யிறுதிப் போலி.

புகழ்தல்.

217 நந்திதன் பாதம் பணியுங் குலோத்துங்க னாகை வெற்பிற்
பந்தியல் பூண்முலைப் பாவை நல் லார்த்தம் பனிமொழியை
முந்திய நான்முகன் கையால் வகுத்த மொழிவிரற் கீழ்ச்
சிந்திய பேரொழுக் கோதிருப் பாற்கடற் றெள்ளமுதே.

இறைமக ளிறைவனைக் குறிவரல் விலக்கல்.

218 மூன்பாய் கரியை யரித்தவர்க் கோடி முதுபிடிபோய்த்
துன்பா யரற்று மிரா வண்ண லேதுத்தி வாளுரக
நன்பாய் வளரும் வளவன் குலோத்துங்க னாகைவெற்பி
னன்பால் வரினுமென் பாலினி நீவர லஞ்சுநெஞ்சே.

இறைவியை யில்வயின் விடுத்தல்.

219 தேன்றாழ் குழலியின் கொங்கை பொறாமையிற் சென்றொடிந்தால்
வான்றா ழிடைக்கிடை மற்றில்லை யேமனு நூலளக்குஞ்
சான்றாண்மை போர்துதி நீதிக் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பி
னீன்றா றெழாது சிலம்பதி ராதங் கெழுந்தருளே.

இறைவியை யெதிர்ந்து பாங்கி கையுறை காட்டல்.

220 கைக்கே செங் காந்த ணகைக்கே தளவங் கனி யிதழின்
மெய்க்கே குமுதம் விழிக்கேகல் லாரமுன் வேற்றரசர்
புக்கே யுணங்குங் குலோத்துங்கச் சோழன் புகார் வரைவா
யிக்கேய் மொழிதிறை யாயலர் காட்டின விம்மலரே.

பாங்கி பிற்சேன் றிறைவனை விலக்கல்.

221 துனியார் சிலைக்கை யபயன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பா
வினியா ரிரவு வரவொழி யாய்வரி லீண்டுவரப்
பனியாழி யிற்கஞ்ச மோபக லோன்விடும் பாரத்திண்டேர்த்
தனியாழி யிற்கஞ்ச மோதிரு மாளிகை தையலுக்கே.

பெருமகன் மயங்கல்.

222 மன்னும் புகழ்க்கிள்ளிக் கோழிக் குலோத்துங்க மன்னன் வெற்பிற்
றுன்னுஞ் சகோர நிலாவுண்ணத் தோன்றுஞ் சுடரும் விண்ணி
ருன்னும் பறவைக் குறுங்கோ டையுமன்ன வொண்ணுதலாய்
மின்னுந் தமியெனுங் கூடுமிக் கூட்டம் விலக்கினையே.

தோழி தலைமக டுயர் கிளந்து விடுத்தல்.

223 காதுங் களிற்றுக் குலோத்துங்கச் சோழன்கல் யாணிவெற்பா
யாதுங் கருகு மிருட்குறி வாயிடை யீண்டகன்ற
போதுங் கொம் பாவியை யுய்விக்க வூரிற் புகுந்த வன்றே
யூதுங் கொம் பாலறிந் தேனினத் தார்க்கின முண்டென்பதே.

திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறல்.

224 பூங்கே கயமன் குலோத்துங்கச் சோழன் புகாரனையாய்
தாங்கேத மேது வரினுமஞ் சேன்றனி போமிருளுக்
கீங்கே யளக முகின் மின்னுக் கேதுணை யென்றனக்கே
யாங்கே யணிமுகின் மின்னவெல் லாந்துணை யாய்வருமே.

இரவுக் குறியிடை யீடு.

இறைவிக் கிகுளை யிறைவன் வரவுணர்த்தல்.

225 தூயோத முத்த நகைபாயிக் கங்குற் சுடிகையராப்
பாயோ னளகைக் குலோத்துங்கச் சோழன் பகைஞரைப்போன்
மாயோன் றிருமுன் னவன்புய மாலை மடற் குடம்பைச்
சேயோன் பரியின மென்*றேதுஞ் சாது தெளிகின்றதுவே.

தான் குறி மருண்டமை தலையவட் குணர்த்தல்.

226 புவியாளு மன்னர் குறிபிழைத் தார்கங்குல் போமளவுந்
தவியாகின் றேனின்று மீண்டுவந் தேன்றமிழ் வாணர் தெய்வக்
காவியா பரணன் குலோத்துங்கச் சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
குவியாதென் கண்ணும் புன் செவ்வாயும் செய்வதென் கோமளமே.

குறிபிழைத் தழுங்கல்.

227 துனிவந்த விற்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
கனிவந்த காவிற் குருகெழுந் தோறுமிக் காரிருள்வாய்ப்
பனிவந்த பூங்கைதை காணெய்தல் காள்பகல் காலுமென்காற்
றனிவந் தயர்ந்த வெல் லாஞ்சொல்லு வீர்நந் தலைவருக்கே.

பாங்கி தலைவன் றீங்கெடுத் தியம்பல்.

228 தொல்லாழி வேந்தன் குமார குலோத்துங்கச் சோழன்வெற்பிற்
கல்லார மாலைக் கருங்குழ லாய்சண்ட காலந்தொட்டு
நல்லா ரவரென் றிருந்தோம் வரவர நன்றிலராய்ப்
பொல்லா ரெனத்துணிந் தார்குறித் தாரின்று பொய்க்குறியே.

---

*'என்றே துஞ்சாது தெளிகின்றதே' என்றும் பாடம்.

புலந்தவன் போதல்.

229 நண்ணார் முடிதொடுந் தாளான் குலோத்துங்க னாகைவெற்பிற்
கண்ணான வுந்தெரி யாக்கங்குல் வாய்க்கடை யாயிரஞ் சூழ்
தண்ணார் கமல மனையென்றுந் தாய்விழி நீல மென்று
மெண்ணாமல் வந்தன மேயவ மேயின்றிவ் வேந்திழைக்கே.

புணர்ந்தபின் வறுங்களைந் தலைவிகண் டிரங்கல்.

230 பூமேன் முகுந்தன் குலோத்துங்கச் சோழன் புகார்வண்டு சாண்
மாமே விரவிங்கு வந்தன ரோவந்த போதெதிர்போய்
யாமே குறியின் மருண்டுபல் காற்சென் றிளைத்தமை நீர்
தாமே யுரைத்தனி ரோவில்லை யோநந் தலைவருக்கே.

தலைவிதன் றுணைவிக் குணர்த்தல்.

231 கரணுண்மை தீர்த்த குலோத்துங்கச் சோழன் கல்யாணிவெற்பி
லூரணுப்கர் வந்ததிங் குண்மைமின் னேநென்ன லோங்கு சங்கு
லரணார் பிரியி லவர்நேமி மூன்றுமொன் றுமொருபேர்
வரணு னிலஞ்சங்கு மாயவர் பேரை மலர்ந்ததுவே.

தலைமக ளவலம் பாங்கி தணித்தல்.

232 மட்டோ டவிழ்குழ லாய்வருந் தேல்வனத் தோர்தருவிற்
கட்டோ டவிழும் பிரிந்தொரு பேதை கடன்முரசக்
கொட்டோ டெதிர்முன்றிற் கிள்ளிக் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
விட்டோ டினரைவர் தூதுக்குத் தூதுமு னீந்தவரே.

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றல்.

233 கங்கே தெரிவரி தாந்துய ராய கடலுட்பட்டுச்
செங்கே ழிதழியும் யானுநொந் தேஞ்செய் யெலாந்தழையச்
சங்கே தவழ்பொன்னி நாடன் குலோத்துங்கன் றஞ்சை வெற்பா
வெங்கேயுன் மாநக ரங்கே வருகைக்கு மெண்ணினமே.

இறைவிமே லிறைவன் குறிபிழைப் பேற்றல்.

234 பூமறந் தாலும் வரிவண்டு பூவிற் பொதியவிழ்க்கு
மாமறந் தாலுங் கருங்கோ கிலம்வணங் காதவர்கட்
கோமறந் தான்பொரு வேலான் குலோத்துங்கன் கோழி மின்னார்
தாமரந் தாலும்பின் யான்மற வேனென்றுந் தாழ்குழலே.

மாமாலை
யல்லது
இலக்ஷ்மீ ஸ்தவம்.

பாயிரம்.

கடல்விரி யாடை கவினுற வுடீஇ
யடல்சில மங்கைக் கணிகுன் றத்தூர்
ஸ்ரீமா னுபய வேங்கடா சாரியர்
நாமாண் புயற்று நற்றவத் துதித்தோன்
பற்பல கற்பனை பாவலர்க் கொருதுணை
விற்பனக் காவென விளங்கு மொருவன்
பாருய ரியல்ஷட் பாஷா ப்ரவீணன்
ஏருய ரிங்கித நடைதே ரிருந்தவன்
தரங்குல வுந்தொன் னூற்றேர் சதுரன்
அரங்கா சாரிய னன்பின் மிகுதியால்
எத்திறத் தார்க்கு மின்னமு தூட்டும்
அத்திறல் கதலி பாகம தாக
அலக்க ணகற்றி யம்புவி யோருய
இலக்குமி தோத்திர மினிதா யியற்றி
மன்னும் பத்திர சமாரி யளித்தான்
துன்னுமா முகிலாய் மன்னுமாண்பினனே.

டாக்டர்-ஷண்முகம் பிள்ளை.
முத்தமிழ்க்கவியரசன்

காப்பு.

ஹயமுகவணக்கம்.

மாமாலை செய்ய மனமுவப்பா னல்லிவுளி
தூமா முகத்த னினிது.

இராமவணக்கம்.

நூங்குவெங் குயத்தினுளை நூழில்ரா வணன்கொள
நீங்கலாப் படைஞரோடு நீணெறிப் படர்ந்துபோ
யாங்குவா ரிதிக்கடந்த வவுணனு ருயிர்செகுத்த
வீங்குதோ ளிராமனெம்முள் வீதிவாய் நடப்பனால்.

நூல்.

(1) செங்கமலை யெனதனையே செழுந்தரளத் தனிவடத்தாய்
அங்கமல மலருறைவோ யம்மவினைக் கிணையார்கொல்
பொங்கமுத முடனெழுந்த பொன்னியுல களிக்கவல்ல
தங்குதனி யரிப்பிரியே தமியனெனைக் காவாயால்.

(2) வருக்கரிய வலம்படைத்த வயவீரர் தமைச்செருவி
னகக்களைத்து முரியவித்த வண்ணனெடு மார்புறை நீ
சகக்கொடிய வினையகற்றுந் தயாபரையென் பதிலென்றோ
அகக்கொடிய னெனதிடும்பை யகற்றினுமக் கதவாமால்.

(3) அறமாதர் பலரிருக்க வரிநேடி யுனையடையின்
பிறமாத ரணிகலனைப் பிறங்குமுன தெழில் சேர்த்தி
உறமாக வுரைக்கவெனக் குளமிலையோ வுத்தமி நீ
திறமாக வெனைவருத்துந் தீவினையை மாற்றுவையால்.

(4) துவரிதழ்வாய் செழுந்தரள முகைநகையாய் துய்யவணல்
லுவரிவண னுரம்பொலியு முத்தமியா ளுலகினுக்குப்
பவமகற்றும் பதுமினியெற் பர்டந்துவரு மிடியகற்றிப்
புவமளிக்கு நீர்மையதாற் பூவைகனி புரப்பாயால்.

(5) இலக்குமிநல் விலக்கணத்தா யிலங்குமுரு கம்புயத்தாய்
கலக்கமினற் கருத்துடைய கமலையென தகமுறையின்
பலக்கொடிய மிடிமுதலாப் பவப்புணரி பலனொழிந்திங்
கலக்கணுறு மகங்குழையு மடியன்முறைக் கிரங்காயோ.

(6) இடர்க்கடலி றிளைத்திருக்கு மிளைஞனெனை யினிதளித்தி
யடற்குடலன் பொன்னனெடு வணியாகம் வள்ளுகிராற்
குடற்படக்கீண் டொழுகுபெரு குருதிநதி பெருக்குவித்த
கடற்படிந்த வரிமுகத்துக் கடவுண்மகிழ் மனைக்கிழத்தி.

(7) சுரும்பிமிருஞ் சுரிகுழனின் சுடர்காலு மடிதொழுது
பெரும்வலத்த மிடிக்கடலைப் பெரிதவிக்க முயன்றனனால்
வருந்துயர மதையகற்றும் வள்ளனினைக் கிணையார்கொல்
அருந்துவதற் கடையரிய வமிழ்தினிய மாவனையே.

(8) பங்கஜிநற் பெருங்குணத்துப் பரிகதத்தைக் கொளுத்தவல்ல
பங்கயத்த நனிவிதித்த பவப்பிணியி லாழ்ந்தினனால்
பங்கிலமாம் பிறப்பறுக்கப் பதுமையுனை யுறழ்பவரார்
பங்கமிலா தளிப்பனிந்தப் பத்தனையே யெனநினைப்பாய்.

(9) இறுப்பூதி னிழிந்துவுள ரிறும்பூது நனிமுரற்றி
யிறும்பூது பெறநறவ் மினிதளித்து யிறுமாந்து
மிறும்பூதி லுறையனையவ் விறும்பூதிற் கடையேனோ
இறும்பூது விறும்பூது வெனைப்புரவா திறும்பூதே.

வேறு.

(10) கமலைதிரு மகணளினி கவுத்துபத்தி னுடனுதித்த
விமலைரமை யுலகஜனி வியனுலகு பெருமாட்டி
அமலைபொறி பொனிவினது வடிதொழுது புகழ்ந்தனனால்
கமலையென திருமிடியைக் களைத்திடனின் கடனாமால்.

வேறு.

(11) புரந்தரன்கான் முளைமுனமுன் புயக்கலய குயதடத்தை
நிரந்தரந்தொட் டீர்க்கவதன் நிலையுணர்ந்த பரமேட்டி
வரந்தருமா விமலனொரு வசக்குசைவிட் டீர்த்திடல்கண்
டரந்தையதை யாற்றியநீ யதுபுலரய வாற்றாயால்.

(12) நின்மகவி லொருமகவா நிலைத்திருக்கச் செயவினையால்
கன்மலையைக் கவிகையெனக் கவிழ்த்துகுழூக் கோவளித்த
பொன்மலைநேர் புயதடத்துப் பொன்னாழி வலத்துடைய
நின்மலனா ருறத்துரத்து நிலையுடைய கோமாட்டி.

(13) சுந்தரியென் சொல்லுவலியான் சுக்ருதிவின தருமருகி
அந்தரிநான் முகன்கிழத்தி யருளினளாற் பலபனுவல்
நந்தரிநற் கிழத்திநறு நளினியென தெழிலனை நீ
வந்தரிய வகையருளி வருமைதனை யாற்றாயால்.

வேறு.

(14) மொய்குழலி மதிவதனி சிலைநுதலி முகைநகையாய்
பெய்வளைய களத்திபெரு முனைப்புயத்தி குயக்குடத்தி
மெய்வடத்துத் தகடகடி துடியிடையாய் வெய்யரவி
னெய்பணத்த வகலியரி சகலிநெடு கவர்துடையாய்.

வேறு.

(15) செங்காந்தட் சேவடியரிய் செய்யவணீ யாயிருக்க
வுங்காந்திக் கொள்ளணியா லுலகனைத்து முய்கிறதா
லெங்காந்தி ருச்செல்வ மெனநேடி யலைந்தேற்குத்
தங்காந்தொ டர்மிடியைத் தான்றொலைத்த லேலாதோ.

(16) அனைத்துயிரு நீகாக்கு மம்மவெனை யீங்காக்கி
வினைத்தொடருக் காளாக விட்டனையோ வம்மேவோ
தினைத்துணையு மாய்வில்லா வல்வினையாற் றிரிதந்த
வெனைத்திணையுங் காக்கவென தெழிலரசியேலாதோ.

(17) மருகிவள ருறையுண் மாமிவர லேலாதோ
பெருகுபுகழ் நளிநீ பேயேன் பொருட்டதுவோ
திருகியலைந் துலையும்வெந் தியனெனை யாட்கொண்டு
பெருகிவளர் மாமிடியைப் பெயர்த்தெறிய மாட்டாயோ.

(18) செய்யா னானதுதிருச் சேவடியை சிந்தித்துப்
பெய்யா வருளமுதைப் பேணி யடையகிற்பேற்
குய்யா வளரிரப்பை யுட்டணத்தை யேற்றாது
கொய்யா யரிப்பிரியே கோகனகை மாதேவி.

(19) எத்தேவ ராயினுமென் என்மிடியை யீற்றாரா
லத்தேவரி லுன்னை யாக்கா தொழிந்தனனாற்
புத்தேளினனைத்திறைவிப் பூரணியின் றாளலது
கத்தேன் பிறிதொன்றைக் கண்ணொளிநீ யருளாயால்.

(20) கன்மவினைக் காளாக் கடத்திடினு நாட்களையே
என்மனத்து ளெஞ்ஞான்று மேற்றியுனை யேற்றுவனால்
புன்மனத்த னாவனைப் புக்கில்லே னென்னாது
நன்மனத்து நாயகிநீ நாயனெனை நனிகாவாய்.

(21) காசினியி லெஞ்ஞான்றுங் காணாபிழை பொறுத்தன்
மாசின் மனத்தனையர் மாண்பாம் மலர்ச்செல்வி
தேசிற் பொலிகுரவன் றெள்ளறிஞ னின்மகனு
மேசிப் படைத்தவெனை யேன்புரக்க வொண்ணாதோ.

வேறு.

(22) துளிநறவ முணவெழுந்து துதைந்துமலர்க் குழல்குடையு
மளிமுரற்றின் கம்பலைகேட் டம்மவென தருங்குறையை
யொளிகுழைசேர் செவிமடுக்க வொண்ணாது விடுத்தனைகொல்
நளினமல ருறையெழிலி நாயகிநீ நனிகாவாய்.

வேறு.

(23) அருமறையி னகமிளிரு மமலநல விபுதரிறை
பெருமனவ னருமகிமை பெரிதுசொல வரிதரிதே
அருமவுன துறையுளவ னணிவலது வகலமெனின்
றிருமகின தமைதிசொல திறனுளதோ சிறியேற்கே.

(24) மடமைகொடு பலவுளறு மதியிலெனை மதிநுதலி
கடமையென புரந்தினிது கடைவிழியை யருளுவையால்
படமகுட தடபடிவ பணிபணின சயனக்ருத
னிடமகிஷி நிதியதிபை நினதடியை தொழுதனனால்.

வேறு.

(25) இடங்கரங் கிழுத்தலைக்க வீறிலாத வெந்தையென்
றடங்கடந்த வத்தியன் றழைக்கநா ரணன்பினே
குடங்கர்வெம் முலைத்தடத்தி கூவுவா ரிலாதபோழ்
திடங்கொளாறு வேலையெய்த வன்னையென்னை யாற்றுவாய்.

(26) காசுலா மூலைத்தடத்தி காஞ்சனும்பு ஜாஸ்ரீ
வீசுலா விரைப்பொருத்த வீறுமுண்ட காக்ஷிணி
தேசுலா முகத்திநாளுந் தேடொணுப் பதத்திநீ
மாசுலா மனத்தொழும்பன் மாய்விலின்மை மாற்றுவாய்.

வேறு.

(27) புல்வாயுழை படுமோரிளம் புல்வாயென நேடி
கொல்வான்மிசை நசையாலெனை கோதாய் நனிபற்றி
மெல்வான்புகு வதனுன்மிகு மெலிவானெளி யனேநீ
தொல்மாமறை தோகயரு டோயாசிதி யளியே.

(28) மண்ணுட்டினும் விண்ணுட்டினு மானுட்டினு மற்றிவ்
வுண்ணுட்டினு மென்னுட்டினு மொப்பாருனை யெவரே
எண்ணுேட்டிடு மன்னுயென திடராமடு வெடிய
ஒண்ணுேட்டிரி பண்ணுயுல கெண்ணுவெழி லன்னுய்.

வேறு.

(29) தண்டரளநகை வண்டுபுரிகுழ றண்ணறவமிழி தாரிணு
யண்டராருமிறை கொண்டல்வணனெடு வண்டிபலமொழி பேசலால்
மண்டவளர்மிடி கொண்டுவலைபவன் மண்ணினகமொடு மாதிரம்
விண்டவகையென கொண்டுமொழிதலை வீரைகொள்ளலை யோகொ
லோ.]

வேறு.

(30) வாளரக்க ராகுவர்சின் மானுடப் பிறப்பினே
வந்துனைப் பழக்கணெய்த வாட்டினு ரலார்கொலோ
சூளறக் கடக்கொணுது சுந்தரிப் பொறுத்தையால்
சூனுயா னவர்கடுப்ப சூனைசெய்தி லேனதால்
கோளுறப் படர்ந்தலைக்குங் கொள்கையாற் கொதித்தனுற்
கோதிலாப் பெருங்குணத்த கோலமா வணங்கையே
கேளுறத் தொடர்ந்தழிவம் மிடிக்கடற் குளிக்குநான்
கேடுறு திருக்கவின்க டைக்கணன்கு வருளுமால்.

வேறு.

(31) வாசமா மறையினு யெனுதுவச வாய்மையாவு நனிகே ணமன்
பாசமா மதிலடை படாதுபரி பாகியாக பரிபாலியான்
ருசனு மெளியனு ரிலக்கண மிலக்கியந் தழுவும் யாப்பொடே
கோசமா மவை யெவற்றினுங் கொடியன் கோதிலாதுநனிகற்றிலேன்.

(32) ஆயினும் மிது பிதற்றினே னிதனி லாகும் பல்பிழை பொறுத்தியால்
தாயினும் மினிய தாயிடர்க்கடலி ரூவிவீழு மிவரங்கனே
சேயினும் மினிய ஞவெடுத்துவளர் செல்வமீந்து நனி பாலியாய்
வேயினும் மினிய தோளினுயெனது வேண்டுகோளிது விரும்பிடே.

K. அரங்காசாரியர்.

ஹேரம்ப மாலை.

காப்பு.

சீர்மலிநாயன் சிகரியூர் நாயகீ
னேர்மலி நாயக னெழிற்பதம் போற்றி.

அப்பனை சண்முகற் கண்ணலை வாழிமா
மாயவற் கருமருகனை
துய்யனை நீண்டசைத் துங்கமா முகனையான்
றுயரிலா திருக்க நினையால்
மெய்யனை வவுணனா மாதங்க முகனாகம்
வெடிபடச் செய் தோளினாய்
பெய்யனை னணியுளம் நைந்தனாற் பெற்றியோய்
பேணுதல் நிறாதுகடனே.

நூல்.

(1) அண்ணலை வைங்கரச் செம்மலை யணியுடை
யங்குசப் பாசமேற் றோய்
கண்ணனார் மருகவென் றெவருங் கிளத்திடக்
கண்ணுதற் களிபெருக லோ
டொண்ணிதிச் செல்வவோ ஒப்பிலா மணியவோ
ஒண்மதக் கரிமுகா வோ
எண்ணிலா நின்மாட்சி யின்றுநான் கருதினே
னெழுவெனும் மெர்ணதை யருளே.

(2) ஆதியா யாருயி ரருந்துயர் துடைப்பதா
யலகிலாக் குணத் தொண்ணிதிச்
சோதியா யாவர்க்குஞ் சொல்லரிய சுத்தமாய்ச்
சோதிமுடி வாகி நிற்கும்
வாதியா யஃதிலா வகையதாக் கொண்மனிசர்
வார்த்தையாம் வகை பெற்றதாய்
நீதியாய்ப் பன்ஞான நீணெறிக் கடவுளாய்
நிமலனாய் நின்ற தேவே.

(3) இன்னற் கடற்றனு ளிலாவகை யெனைக்காத்தி
யினியபைம் மாமுகத்தா
யுன்னற் கிலாவகை யொழித்தேன் பலப்பல்ல
வுள்ளநாட் களையொருங் கே
பன்னற் கிலாவகைப் பற்றினே னின்சரண்
பழுதறா வகைகாத்தி யால்
கன்னற் கடையுணுங் களிறுபைம் மாமுகக்
கடவுளேற் கருளுவாயே.

(4) ஈறிலாப் பெற்றிகொள் கடவுளா யாவர்க்கு
மிதமுறச் செய்மூர்த்தியே
சேறிலாம் பன்மலர் முகைமுகக் கிளரொளி
சேருமைச் செல்வ மணியே
ஆறிலா துய்வதற் கலமரா நிற்குமிவ்
வடியனை யாட்கொள்ளவா
பேறுலாம் பெருமநின் பெற்றியார் வகுப்பரோ
பேதையெற் கிரங்குவாயே.

(5) உனைப்புரைக் கடவுளெவ் வுலகினும் மில்லையென்
றுன்னினே னுணுணுமே
தினைத்துணைப் போழ்துநன் னெறிபுகா நாயினேன்
றிரிதந்தே னந்தோ வாளா
யெனைப்புரந் திடனினை யன்றிமற் றெவருளா
ரேந்தலே வெனதுவாழ்வே
கனைச்குரற் களிறுநற் கரமுடைய செம்மலே
கண்ணுதற் குமர வருளே.

(6) ஊக்கமில் யாக்கையா னுணர்கிலே னினதருள்
ளூழி வரினும் பர்ழ்பா
தாக்கமே கொண்டிறும் மாதிமா மாபவற்
கருமருகவோ வத்தவோ
நீக்ககிற் பெற்றியாய் நீதியாய் சோதியாய்
நிகில புவன சாரவோ
போக்ககில் லாத்துயர்ப் புணரியிற் புக்காது
போக்கி யருளா யென்னையே.

(7) எங்கும் பரந்தகொள் கையனும் பாத்தனு
வெற்குநீ யானையதனுற்
றங்குந் தொடர்வினைத் தளையொழித் தாட்கொளத்
தாடா மரைப் பிக்கினேன்
சங்கங் கதைத்திகிரி சட்கமோ தண்டமாள்
சர்வதே வாதி தேவன்
நங்கைமலரை யாண்மார்ப னரணன் மருகனே
நாயகா நல்லை யருளே.

(8) ஏகாக்கரப் பொரு ளாகிவள ரண்ணலே
யேரம்ப லம்போதர
யோகாக்கிர சித்தரா முண்மையா ளர்தமக்
கோரரும் பொருளாகு நீ
ஈகாக்கி லாவகைய னுமித் தொழும்பனை
நாணுளு முய்வித்து புன்
சோகாப் பிலாவகைச் செய்வையாற் சுருதியிற்
சொல்லாகு வாகன வரோ,

(9) ஐங்கரத் தெம்பிரா யம்பிகைப் பாலவோ
 வமிழ்தினும் மினிய செம்மால்
செங்கரத் துன்முகத் தொண்மருப் பொன்றதாற்
 செழுமறைப் பாரதமதை
துங்கநற் சிகரிபொன் னுசலத் திடைவரைந்
 துய்யவுல கோர் தமக்கு
அங்கைநன் னெல்லியங் கனிபுரைய வீந்தவெம்
 முண்ணலே வமரரேறே.

(10) ஒன்பான் றுளைப்பட் டுளையுமிந் நாறுடல
 முண்ணுழைந் தெனதாருயிர்
தன்னுற் றரிக்கின் மிடிமுதற் றுயரலாற்
 றுன்பிரிது கண்டிலை யவை
யுன்னுற் படப்படு மெனநனித் தேர்ந்துயா
 னுன்னினே னினதருளையே
சொன்னுற் சழக்கறுக் கும்பிரா வங்குசச்
 சோதி பாசா வருளரோ.

(11) ஓதகில் லாப்பரஞ் சுடராகி யொளியாகி
 யோத்தினு லுணரு மறிவா
சாதசப் பக்கிபோற் சாருவர் தமக்கெனைச்
 சாக்கியாக் கினைபோ லுமால்
தீதகற் றிப்படர் ஞானநற் குற்றமாந்
 தீர்த்தவித் தினனையளி
நாதகற் பகமானு நாயக வெனைக்காத்தி
 நாதவடி வான மணியே.

(12) ஔவியம் பேசினே னலகிலாக் கொடுவினையி
 லாழ்ந்தினே னம்பிகை சுதா
எவ்வுயிரு மோருயி ரெனக்கொடிவ் வுலகாளு
 மெம்பிரா வேகதந்தா
ஔவையை யனுணின தருங்கரத் தாற்பற்றி
 யாக்கினுய் கைலைதனிலே
தெவ்வரெவ ருந்தேறுந் தெய்வயா னங்ஙனந்
 தேர்ந்திடாதிடினு மருளே.

இங்ஙனமாக்கிய விவ்வரங் கற்கு
அங்ஙன மாக்குத லாதிநின் கடனே.

சுபம் ! தத்ஸத் !!

K. அரங்காசாரியர்.

இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ்.

சென்ற திங்கட்கிழமை கூடிய பத்தொன்பதாவதுஇந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ் திருப்திகரமாய் நிறைவேறவில்லை. ஹிந்துக்களின் ஸம்பிரதாயப்படி தெய்வப்பிரார்த்தனை செய்யாத குறைவினாலோ அல்லது விக்னேசுவரனுக்குத் தேங்கா யுடைக்காத தப்பிதத்தினாலோ காங்கிரஸ் கூடிய தினங்களிலெல்லாம் ஜோவென்ற சப்தத்துடன் மழை கொட்டியது. இடைவிடாது இரவும்பகலுமாய்ப் பெய்த பலமான மழையால் பெரிய வீடுகளே இடிந்தன வென்றால் காங்க்ரஸ்ப் பந்தலில் ஜலமொழுகத் தடையென்ன? கீழே ஜலமும் மேலே மழைத்துளிகளும் வெளியே வருஷத்தின் சப்தமும் போதும் போது மென்றாகி அநேக டெலிகேட்டுகளும் வேடிக்கைபார்க்க வந்தவர்களும் வீட்டுக் கோடிப்போனார்கள். காங்கிரஸ் மெம்பர்களின் பிரஸங்கத்தைக் கேட்க இஷ்டமின்றி மழைக்குப் பயந்து அநேகர் வீட்டிலேயே யிருந்து விட்டனர். ஒரு வருஷத்திலாவது இப்படி வருண பகவான் குரோதம் கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்களை வருத்தியதில்லை. அநேக பிராமணர்கள் ஒரு மண்டலம் வரை ஜபம் செய்தும், அக்நிஹோத்திரி தலைகீழாய்விழுந்து மந்திரோச் சாடனம் செய்தும், மேல் நாட்டுப்புதிய சாஸ்திரிகள் புகைக் கூண்டுகளிலேறி ஆகாசத்திற் சென்றுகுண்டுபோட்டும் வருஷியாத மழை28,29,30உ களில் தாரை தாரையாய் இராப் பகலாய் இடைவிடாமல் இச்சென்னை நகரில் வருஷித்தது. என்ன ஆச்சரியம்! இவ்வருஷம் பொருட்காக்ஷிச் சந்தைக்கும், இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸுக்கும் திரளான ஜனங்கள் வருவரென்றும் அவர்களெல்லோரும் பீபில்ஸ்பார்க்கில் நடக்கும் கிறிஸ்துமஸ் சந்தைக்கு விஜயம் செய்வார்களென்றும் நினைத்து கண்டிராக்டர் எண்ணியிருந்த எண்ணத்தை வருணன் வியர்த்தமாக்கினான். இத்துடன் காங்கிரஸ் பிரெஸிடெண்டாகிய Mr. லால் மோகன் கோஸுக்கும் பிரொ ஸெஷா மேடாவுக்கும் சில விஷயங்களில் அபிப்பிராய பேதமுண்டானதாகத் தெரியவருகின்றது. Mr. லால்மோகன் கோஸ் டில்லி தர்பாரையும், அதில் இந்திய கவர்ன்மெண்டார் செய்த செலவையும் பற்றிக் கண்டித்துப் பேசியது அநேக ஆங்கிலோ இந்தியர்கட்கு அருவெருப்பை விளைத்தது. இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸுக் கேற்ற விஷயங்களை யெடுத்துக்கூறாமல் Mr. லால் மோகன் கோஸ் தாம் பார்லிமெண்டு மெம்பராவதற்காகமுந்திச் செய்த பிரயத்நங்களையும் இங்கிலாந்திலுள்ள இரண்டு கக்ஷிகளையும், பர்மிங்ஹாம் மெம்பராகிய Mr. சேம்பர்லேனையும் குறித்துச்செய்த பிரஸ்தாபம் அநுசிதமென்று ஸ்டேட்ஸ்மன், வங்காளி முதலிய பத்திரிகைகள் கண்டித்தன. அபிஷியல் இரகஸ்ய மசோதாவைப்பற்றி அவர் அத்தனை கண்டிப்பாய்ப் பேசாமல் விட்டது பிசகென இங்கிலீஷ்மன் பத்திரிகை கூறிற்று.

இன்னும் அநேக பத்திரிகைகள் அவர் 20 வருஷங்களுக்கு முன் இருந்தது
போல் இப்போதில்லை யென்பது அவருடைய பேச்சாலே தெரியவருகிற
தென்று கூறின. ஆகவே பத்திரிகைகளின் மொத்தமான அபிப்பிராயம் பத்
தொன்பதாவது இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ் ப்ரெஸிடெண்டு பேசியது
சிலாகிக்கக் கூடியதல்ல வென்பதே. மழையினால் Mr. G. சுப்ரமண்ய ஐயர்
பேசிய பேச்சை அதி ஸமீபத்திலிருந்தவர்கள் கூட கேட்கமுடியவில்லை.
ஆகவே, Mr. சுரேந்திர நாத்பனர்ஜி சிறிதுநேரம் உபந்யாஸம்செய்தார்.
அவருடையகுரல் கோடையிடியைப் போலிருந்ததால் எல்லோருடைய
செவியிலும் நன்குறைப்பட்டது. மிஸ்டர் லால்மோகன் கோஸ் யூனிவர்
ஸிடி மசோதாவைப்பற்றிச்சிறிது கூறினார். இந்தக் காங்கிரஸில் Mr. எர்லி
நார்ட்டன் கொஞ்சம் சிரத்தைப்பட்டுப் பேசிய விஷயம் எல்லோருக்கும்
பிரீதி கரமாயிருந்தது. அவர் மார்குவெஸ் ஆப் ரிப்பனைப்போல் கருணையுள்ள
வைசிராய்கிடையாதென்றும் ஆகவே, அவருடைய ஞாபகம் எப்போதும்
நிற்குமாறு நிதி சேகரித்து சிலைசெய்வித்து அதை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்
றும் சொன்னார். அதன்றித் தாம் ஏழெட்டு வருஷங்களாகப் பொது நன்
மைக்காதாரமான காங்கிரஸ்காரியங்களில் தலையிட்டுக்கொள்ளாதிருந்தது
பிசகென்பதை ஒருவகையாய் அறிவித்தார். அமிர்தபஸார்ப்பத்திரிகை
இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸைப்பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் கொள்ள
வில்லை. காங்கிரஸானது இங்கிலீஷில் உபந்யாஸம் செய்யத் தெரிந்த சில
மனிதர்களுடைய சொத்து என்று அப்பத்திரிகை கூறுகிறது. முன்போலின்றி
இப்போது வருஷமொருமுறை கூடும் காங்கிரஸ் விளையாட்டுக்கும் வினோ
தத்துக்கும் ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி அநேகர் வியஸனிக்கின்றனர். தகுந்த
வர்கள் தலைவர்களாயிராத தோஷத்தால் இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ்
இந்நிலைமையை யடைந்துவிட்டதுபோலும். இவ்வருஷம் ஐந்துரூபா கொ
டுத்து டிக்கெட்டுப் பெற்றவர்கள் இதை இனாமாகக்கொடுத்துத் தங்கள் நண்
பர்களைப் போம்படிசொல்லியும் அவர்கள் ஓயாமல் அடித்த மழையால் போக
முடியாதென்றனர். இவ்விதமாக இம்முறை நடந்த இந்தியன் நாஷனல்
காங்கிரஸ் அதிருப்தியாய் முடிந்தது. இனியேனும் ஈசனுடைய அருளால்
இந்தியன் நாஷனல்காங்கிரஸ் ஊக்கத்தோடும் நன்மை பயக்குக்கும் விதங்
களிலும் நடத்தப்படுமென்றெண்ணுகிறோம். இம்முறைக் காங்கிரஸில் பிரஸ்
தாபித்த விஷயங்களைச் சுருக்கமாக வேறிடத்தில் வரைந்திருக்கின்றோம்.

***

சென்னையில் மழையால் உண்டானசேதம்:—ஹாரிஸ் பாலத்தருகே
இரண்டு டிராம்வே ஸ்தம்பங்கள் அடியோடு பெயர்ந்து போயிற்று. புதுப்
பேட்டைக்கருகே நரியின்குடியென்னும் பறைச்சேரியில் வெள்ளம் புகுந்து
வீடுகளையெல்லாம் இடித்துவிட்டது. குடிசைகள் மழை நீரில் மிதந்தன.

மௌண்டுரோட்டில் ஜலம் ஹிக்கின்பாதம் கம்பெனியாரின் கட்டடம் முற்றிலும் இடுப்பளவு ஜலம் தேங்கி நின்றது. பீபில்ஸ்பார்க்கில் போட்டிருந்த பந்தல்கள் பொத்தென்று விழுந்தன. மறுபடியும் பீபில்ஸ்பார்க்கில் இந்த மாதம் 14, 15, 16உகளில் புதிய பந்தல்களைப்போட்டு வேடிக்கை நடத்துவதாய்ச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். பிளேக்ஹாஸ்பிடலுக்குள் ஜலம் பிரவேசித்தது. அடையாற்றில் வெள்ளமிகுதியால் சைதாப்பேட்டை வாசிகள் பயமடைந்தனர். தென்னிந்தியா ரெயில்வேயில் செங்கற்பட்டுக் கப்பால் படாளம் என்னும் ஸ்டேஷனுக்கருகே உடைப்பு விழுந்தது. விழுப்புரத்துக்கு 4-மைலுக்கப்பால் உடைப்பு நேரிட்டதாதலின் துரித வண்டிகள் போகவில்லை. காஞ்சீபுரத்துக்கும் அரக்கோணத்துக்குமிடையிலும் வெள்ளம் ரயில்பாதையைக் கொண்டோடியது. பெண்ணையாற்றில் வந்த வெள்ளத்தைக் கண்டு அநேகர் பீதியடைந்தனர்.

***

கோச்சி:—திருச்சூரில் முதலில் இரண்டு பிளேக்கேஸுகள் உண்டாயிற்று. இப்போது நால்வருக்கு பிளேக்கண்டிருக்கின்றது. இரண்டு நோயாளிகள் சித்தூரிலிருக்கின்றனர். கோயம்புத்தூரிலிருந்து அநேகர் இக்கொள்ளை நோய்க்குப்பயந்து சித்தூர் பாலக்காடு, மலையாளம் முதலியவிடங்களுக்கு ஓடுகின்றார்கள். இவர்கள் பிளேக் பூச்சிகளைக் கொண்டுபோவதால் மலையாளத்திலும் இந்நோய் பரவலாம். கொச்சி சர்க்கார் சீப் மெடிகலாபீஸரை எச்சரித்துப் பிளேக்கைத் தடுப்பதற்கான பிரயத்தனங்களைச் செய்துவருகின்றார்கள்.

***

கோயம்புத்தூர்:—இந்நகரில் பிளேக் பரவி தினமொன்றுக்கு சராசரி முப்பதுபேர்களைக் கொள்ளைகொள்ளுகின்றது. உதகமண்டலத்திலுண்டான பிளேகை யோட்டுவதற்காக ஒரு ஐரோப்பியபிளேக் ஆபீஸரும் ஐரோப்பிய ஸர்ஜனும் அவருக்குக்கீழ் நான்கு ஹாஸ்பிடல் அஸிஸ்டெண்டுகளும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். கோயம்புத்தூரில் நாலாவது கிரேட் ஹாஸ்பிடல் அஸிஸ்டெண்டு ஒருவர் மட்டுமே பிளேக் ஆபீஸரா யிருக்கின்றனர். பிளேக் இன்னும் அந்நகரைவிட்டு ஒழியவில்லை. பிளேக்குக்காகப் பயந்து கோயம்புத்தூரிலிருந்த 51,000 ஜனங்களில் 35,000 பேர்கள் ஊரைவிட்டு ஓடிப்போயினர்.

***

மகம்மதியர்களின் கல்விச் சங்கம்:—பம்பாயில் செவ்வாய்க்கிழமையன்று மகம்மதியர்களின் வித்யாசங்கம் கூடியது. இதற்கு அகாகான் அத்யக்ஷகராயிருந்தார். சுமார் 100 வருடங்கட்குமுன் மகமதியர் சுயபாஷா வித்

பனர்களா யிருந்தனரென்றும் பின்னர் கல்வியைப்பற்றிக் கவனியாமலே யிருந்துவிட்டனராதலால் முன்னுக்கு வராமற் போயினரென்றும் இப்போதிருக்கும் பிரிட்டிஷார் ஆட்சியில் வித்யாவிஷயமாக வேண்டிய நன்மைகளை அன்னாரடையக் கூடுமென்றும் உபந்யஸித்தார். மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் பட்டுருடின் டயாப்ஜியவர்கள் மகம்மதியர்கள் தங்கள் பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பியாதவரையும் ஸ்திரீகளின் முகத்தைமூடி கோஷாவில் வைத்து அவர்களை உள்ளேயே யடைத்து வைக்கும் வரையும் விர்த்தியடையார்களென்று கூறினார். கொரானில் ஸ்திரீகட்கு கோஷாவேண்டுமென்று கூறப்படவில்லையென்று Mr. டயாப்ஜி உறுதியாய்ச் சொற்றனர். இதன்பிறகு பம்பாய்க் கவர்னரான லார்டுலேமிங்டன் ஷை சங்கத்தைக் கண்ணுற்றுத் தாம் சந்தோஷமடைந்ததாகத் தெரிவித்தனர்.

***

சென்ற காங்கிரஸில் Mr. கோவிந்தராகவ ஐயர் ரெவினியூ அஸ்ஸெஸ்மெண்டைப்பற்றி வெகு சமத்காரமாய்ப் பேசினார். இந்த காங்கிரஸுக்குப் பார்லிமெண்டு மெம்பர்களில் ஒருவரேனும் வரமுடியவில்லை. Mr. W. T. ஸ்டெட் வருவதாக வதந்தியுலாவியது. அவருக்கு வேலை அதிகம்போலும். ஆதலினால் வந்தனரில்லை.

***

கூட்டுப்பத்திராசிரியராயிருந்த தமிழ்ப்பண்டிதர் வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியார் பிணிவாய்ப்பட்டுக் காலஞ்சென்றனராதலின் ஜூலைமாதத்து சஞ்சிகை இந்தமாதம் வெளிவர நேரிட்டது. ஆதலால் டிசம்பர்மாதம் நடந்தேறிய விஷயங்களும் இந்த சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றன.

***

நமது சென்னைக்கவர்னராகிய ஆம்தில் பிரபு சென்னையில் நடந்த பொருட்காக்ஷிக்குக் கவர்ன்மெண்டாரின் உதவியும் ஆலோசனையும் அத்யாவசியமாயிருந்ததென்று ஒரு சுதேசகனவான் தெரிவித்ததாகப் பிரஸ்தாபித்தனர்.

சம்புடம் VI.—விஷய அட்டவணை.

பக்கம்.

நமது ஆறும் ஆண்டு—பத்திராதிபர். ... 1
நமது சக்கரவர்த்தியாரின் பட்டாபிஷேகம்.—பத்திராதிபர் ... 2
ஒளவையார்.—சித்தூர் சுப்பிரமணியாசாரியார், பி. ஏ. எல். டி. ... 4
முடிசூட்டு வாழ்த்துகள்.— ... 13
I. அசலாம்பிகை யம்மை ...
II. ந. பலராமையர் ... 14
III. வி. கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ. ... 15
VI. திரு எவ்வுளூர்-இராமசாமி செட்டியார் ... 18
V. பி. ஏ. பிரணதார்த்தி ஹர சிவனுர், பி. ஏ. ... 18
ஆசான் அன்பு—செய்யூர் முத்தையா முதலியார் ... 21
குலசேகராழ்வார் வைபவம்.—தி. செல்வ கேசவராயமுதலியார், எம். ஏ. 23
சாஸர், பிரதம ஆங்கிலக்கவிவாணன் I.—பூரணலிங்கம்பிள்ளை, பி.ஏ. ... 25
விக்கிரமோர் வசியம்—பு. மா. ஸ்ரீநிவாசாரியர் ... 28
புத்தகக் குறிப்புகள்.— ... 33
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.— ... 38

சர்வகலாசாலை விசாரணை I.—பத்திராதிபர் ... 41
ஒளவையார்.—சித்தூர் சுப்பிரமணியாசாரியார் பி. ஏ. எல். டி. ... 43
சரித்திரக் கல்விப்பயன்.—பி. ஆர். சுவாமிநாத முதலியார் ... 54
செந்தமிழ்க்கல்வி.—கே. தில்லை நாயக முதலியார் ... 55
தென்னிந்திய சரிதம்.—சருக்கை வரதாசாரியார் ... 58
நவமணி மாலை.—கருவை-சங்கரலிங்கம் பிள்ளை, பி. ஏ. ... 64
அசுணம்.—ந. பலராமையர் ... 65
எந்தை பிரிவாற்றுமை.—அசலாம்பிகை அம்மை ... 67
ஒரு முனிவன்.—தி. அ. இராமலிங்கம், பி.ஏ. ... 69
கடிதம்.— ... 73
புத்தகக் குறிப்புகள்.— ... 74
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.— ... 80

சர்வகலாசாலை விசாரணை II.—பத்திராதிபர் 81
ஒளவையார்.—சி. சுப்பிரமணியாசாரியார் பி. ஏ. எல். டி. ... 83

தமிழணியிலக்கண வரலாறு.—குருராவ் எம். ஏ. எல். டி. ... 91
குலசேகராழ்வார் வைபவம்.—தி. செல்வ கேசவராயமுதலியார் எம். ஏ. 95
சாஸர், பிரதம ஆங்கிலக் கவிவாணன் II.—பூரணலிங்கம் பிள்ளை பி. ஏ. 99
திருவள்ளுவர் மதம்.—சருக்கை - கி, சுந்தராசாரியார் ... 102
ஒரு முனிவன்.—தி. அ. இராமலிங்கம் பி. ஏ. ... 106
ஒரு சைவோபந்நியாசம்.—ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீலஸ்ரீ செந்தி நாதையர் ... 109
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.— ... 119

சர்வகலாசாலை விசாரணை III.—பத்திராதிபர் ... 121
ஔவையார்.—சித்தூர் சுப்பிரமணியாசாரியார், பி. ஏ. எல். டி, ... 124
மான விஜய வாராய்ச்சி.—அ. பூமிநாத முதலியார் ... 132
சித்திர கவிகள்.—அசலாம்பிகையம்மை ... 139
ஔவை முனிமொழி.—ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீலஸ்ரீ செந்தி நாதையர் ... 141
கட்டுக்கதைகள்.—ம. சு. கோவிந்த சிவனார் ... 149
புத்தக குறிப்புகள்.— ... 150
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.— ... 155

நாகரிகம்.—பத்திராதிபர் ... 161
திருப்பாணாழ்வார்.—தி. செல்வ கேசவராய முதலியார் எம். ஏ. ... 165
இந்தியா விவா கோற்பத்தி.—இராமசாமி அய்யங்கார் பி. ஏ. ... 168
பிராணிகளின் இசையுணர்ச்சி.—ச. பட்டாபிராமன் பி. ஏ. ... 170
ஸாக்ரடீஸ்.—சி. என். சரவண முதலியார் பி. ஏ. ... 174
பாத்திர மறிந்து பிச்சையிடு.—பிகே ஐயாசாமிபிள்ளை ... 179
தோத்திரமாலை:— எம். எஸ். பிச்சுவையர் ... 183
ஔவை முனிமொழி.—ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீலஸ்ரீ செந்தி நாதையர் ... 187
கட்டுக்கதைகள்.—ம. சு. கோவிந்த சிவனார் ... 195
புத்தகக் குறிப்புகள் ... 197
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள் ... 200

டெல்லி தர்பார்.—பத்திராதிபர் ... 201
இரண்டு அருஞ்செய்யுள்களும், அவற்றின் உரையும்.—
யஸ். கிருஷ்ணமா சாரியர் ... 204
வர்ன சாஸ்திரி.—ந. லபராமஐயர் ... 210
உள்ளப்பயிற்சி.—ச. கி. சுந்தராசாரியார் ... 212
வேதாந்த தேசிகன் வைபவம்.—கே. அரங்காசாரியர் ... 220
விக்கிர மோர்வசீயம்.—பி. எம். ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ... 226
ஸர்வார் ஹமதலக்ஷண பூர்த்தி.—எம். குப்புசாமி ஐயர் ... 233

புத்தகக்குறிப்புகள் ... 236

பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.— ... 238

சுதேச பாஷை யாக்கம்.—பத்திராதிபர். ... 241

கல்லினுட்டேரை.—திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை பி. ஏ. ... 242

ஆன்மவிசாரிக்கு உத்தரம்.—ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீலஸ்ரீ செந்தி நாதையர் ... 245

உளப்பயிற்சி.—சருக்கை. பி. சுந்தராசார்லு ... 248

காசிகண்டம்.—சிதம்பர முதலியார் ... 251

விக்கிரமோர் வசியம்.—பி. எம். ஸ்ரீநிவாசாசாரியார் ... 256

ஸர்வார்ஹமத லக்ஷணபூர்த்தி.—எம். குப்புசாமி அய்யர் ... 248

கடிதம்.— ... 268

புத்தகக்குறிப்புக்கள்.— ... 271

பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.— ... 277

ஜாதி வகைத்தோற்றம்.—பத்திராதிபர் ... 281

பெரியாழ்வார்.—செல்வ கேசவராய முதலியார் எம். ஏ. ... 283

தமிழணியிலக்கண வரலாறு.—பி. குருராயர், எம். ஏ. எல்., டி. ... 286

தமிழை வளர்க்குமாறு.—ப. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை பி. ஏ. ... 291

தகுந்தன தங்கி நிற்றல்.—ச. கி. சுந்தராசாரியார் ... 298

ஞானானந்தனடிமாலை.—தி. இலக்ஷ்மணப்பிள்ளை ... 304

வேதாந்த தேசிகன் வைபவம்.—கே. அரங்காசாரியார் ... 309

புத்தகக் குறிப்புக்கள்.— ... 301

திராவிடர் வருகை.—பத்திராதிபர் ... 321

தென்னிந்திய சரிதம்.— ... 324

உடல் பயிற்சி.—ச. கி. சுந்தராசாரியன் ... 327

கட்டுக்கதைகள்.— ம. சு. கோவிந்த சிவன் ... 332

வேதாந்த தேசிகன் வைபவம்.—கே. அரங்காசாரியர் ... 336

ஸர்வார்ஹமத லக்ஷணபூர்த்தி.—மஹேச குமார சர்மா ... 341

குலோத்துங்கச் சோழன் கோவை.— ... 344

சங்கீத சந்திரிகை.—க. குப்புசாமி முதலியார் பி. ஏ. ... 353

பயின்ற மேற்கோள்.— ... 354

பத்திராதிபர் குறிப்பு.— ... 360

தமிழ்ப்பாடசாலைகள்.—பத்திராதிபர் ... 361

இந்திய இருப்புப்பாதைகள்.— ப. அ. ... 363

கிணற்றுப் பாச்சல்கள்.—தி. அ. சு. ... 366
கட்டுக்கதைகள்.—ம. சு. கோவிந்த சிவனார் ... 368
விலாஸவதி.— ... 373
ஞானானந்தனடிமாலை.—தி. லக்ஷ்மணப்பிள்ளை பி. ஏ. ... 378
நாஸ்திக மதம் அல்லது உலோகாயத மதம்.—அ. சிதம்பரமுதலியார் ... 382
குலோத்துங்கச் சோழன் கோவை.— ... 386
வேதாந்த தேசிகன் வைபவம்.— கே. அரங்காசாரியர் ... 396
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள் ... 400

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.—பத்திராதிபர் ... 401
நெடுநல்வாடை ஆராய்ச்சி.—ப. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை பி. ஏ. ... 408
சந்திர முகன்.—டி. எஸ் திருமூர்த்தி ... 416
குலோத்துங்கச் சோழன் கோவை.— ... 422
வேதாந்த தேசிகன் வைபவம்.—கே. அரங்காசாரியார் ... 431
காலஞ்சென்ற ப்ரணதார்த்திஹர சிவனார், பி. ஏ. எல். டி. ... 437
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.— ... 439

சென்னைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் குழப்பம்—பத்திராதிபர் ... 440
சிதோஷ்ணமானி.—சி. சுப்ரமணியாச்சாரியார் ... 442
சந்திரமுகன்.—டி. எஸ். திருமூர்த்தி ... 445
குலோத்துங்க சோழன் கோவை.— ... 456
மாமாலை பாயிரம்.—டாக்டர். சண்முகம்பிள்ளை ... 463
மாமாலை நூல்.—K. அரங்காசாரியார் ... 465
ஹேரம்பமாலை.— Do. ... 470
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள். ... 473